

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

Verordening (EG) nr. 719/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
Verordening (EG) nr. 720/2002 van de Commissie van 26 april 2002 betreffende de vaststelling van een aanvaardingspercentage voor de voor een facultatieve distillatie van tafelwijn gesloten contracten en de schorsing van de melding van nieuwe contracten voor een facultatieve distillatie van tafelwijn	3
Verordening (EG) nr. 721/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 96e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving	4
Verordening (EG) nr. 722/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de maximumaankoop prijs van boter voor de 49e inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2771/1999 bedoelde permanente inschrijving	6
Verordening (EG) nr. 723/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 268e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90	7
Verordening (EG) nr. 724/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten	8
Verordening (EG) nr. 725/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst	9
Verordening (EG) nr. 726/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	11
Verordening (EG) nr. 727/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector	13

Verordening (EG) nr. 728/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de productierestitutie voor in de chemische industrie gebruikte witte suiker	16
Verordening (EG) nr. 729/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/2001	17
Verordening (EG) nr. 730/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen in Europa, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2008/2001	18
Verordening (EG) nr. 731/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2009/2001	19
Verordening (EG) nr. 732/2002 van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2010/2001	20
* Richtlijn 2002/35/EG van de Commissie van 25 april 2002 tot wijziging van Richtlijn 97/70/EG van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt ⁽¹⁾	21

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2002/312/EG:

* Besluit van de Raad van 15 april 2002 betreffende de aanvaarding, namens de Europese Gemeenschap, van de overeenkomst betreffende het mandaat van de Internationale Studiegroep voor jute 2001	34
Overeenkomst inzake het mandaat van de Internationale Studiegroep voor jute, 2001	35

Commissie

2002/313/EG:

* Beschikking van de Commissie van 26 april 2002 houdende wijziging van de Beschikkingen 2001/925/EG, 2002/33/EG en 2002/209/EG teneinde de looptijd van bepaalde beschermende maatregelen en uitvoeringsbepalingen ten aanzien van klassieke varkenspest in Spanje te verlengen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1501)	45
--	-----------

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 719/2002 VAN DE COMMISSIE
van 26 april 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	148,5
	204	121,0
	212	115,1
	999	128,2
0707 00 05	052	110,0
	628	153,0
	999	131,5
0709 90 70	052	103,4
	204	78,8
	999	91,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,2
	204	44,6
	212	59,9
	220	58,9
	600	56,0
	624	78,8
	999	59,2
0805 50 10	052	34,7
	388	68,8
	528	85,5
	999	63,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	20,5
	388	87,1
	400	117,8
	404	106,8
	508	81,1
	512	87,4
	524	67,7
	528	88,1
	720	147,2
	804	113,6
	999	91,7
	0808 20 50	388
512		71,7
528		83,8
999		76,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 720/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2002

betreffende de vaststelling van een aanvaardingspercentage voor de voor een facultatieve distillatie van tafelwijn gesloten contracten en de schorsing van de melding van nieuwe contracten voor een facultatieve distillatie van tafelwijn

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1623/2000 van de Commissie van 25 juli 2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de marktmechanismen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2464/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 63, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 63 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 worden de uitvoeringsbepalingen van de in artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2585/2001 ⁽⁴⁾, bedoelde distillatieregeling vastgesteld. Het gaat om vrijwillige distillatie waarvoor steun wordt verleend en die ten doel heeft de wijnmarkt te ondersteunen, alsmede de continue voorziening met wijndistillatieproducten van de drinkalcoholsector, waar deze alcohol van oudsher wordt gebruikt, te bevorderen. Daartoe worden tussen de producenten van de wijn en distilleerders contracten gesloten, waarvan de lidstaten tweemaal per maand mededeling doen aan de Commissie.
- (2) In lid 6 van voornoemd artikel is bepaald in welke gevallen de Commissie in de goedkeuring van de contracten moet ingrijpen door met name één enkel aanvaardingspercentage vast te stellen voor de in de distillatiecontracten vermelde hoeveelheden en/of de melding van nieuwe contracten te schorsen. Dat is met name het geval bij overschrijding of dreigende overschrijding van de beschikbare begrotingsmiddelen of van de opnamecapaciteit van de drinkalcoholsector.

- (3) Voor het wijnoogstjaar 2001/2002 heeft de Commissie, in verband met de opnamecapaciteit van de drinkalcoholsector en om budgettaire redenen, voor het beheer van deze distillatie gewerkt met tranches en kwantitatieve limieten. De derde tranche is per 1 april 2002 geopend bij Verordening (EG) nr. 378/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾ tot opening in het kader van de distillatie als bedoeld in artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1493/1999, van een derde tranche voor het wijnoogstjaar 2001/2002. Er kunnen contracten voor in totaal 2 miljoen hl tafelwijn worden gesloten. Op grond van de hoeveelheden wijn waarvoor de lidstaten op 22 april 2002 distillatiecontracten aan de Commissie hebben gemeld, constateert deze dat deze limiet was overschreden. Derhalve moet één enkel aanvaardingspercentage van de voor distillatie gemelde hoeveelheden worden vastgesteld en moet de melding van nieuwe contracten worden geschorst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De hoeveelheden wijn waarvoor per 22 april 2002 distillatiecontracten zijn gesloten en aan de Commissie gemeld op grond van artikel 63, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1623/2000 worden aanvaard voor 57,23 %.
2. De melding van nieuwe contracten aan de Commissie op grond van artikel 63, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1623/2000 wordt geschorst.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 194 van 31.7.2000, blz. 45.

⁽²⁾ PB L 331 van 15.12.2001, blz. 25.

⁽³⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 345 van 29.12.2001, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB L 60 van 1.3.2002, blz. 22.

VERORDENING (EG) Nr. 721/2002 VAN DE COMMISSIE
van 26 april 2002

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 96e bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij openbare inschrijving verkopen de interventiebureaus bepaalde hoeveelheden boter die in hun bezit zijn, en kennen steun toe voor room, boter en boterconcentraat, een en ander overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs en de toekenning van steun voor room, boter en boterconcentraat voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾. In artikel 18 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, een minimumverkoopprijs voor boter en een maximumbedrag van de steun voor room, boter en boterconcentraat worden vastge-

steld, die kunnen worden gedifferentieerd volgens de bestemming, het vetgehalte van de boter en de verwerkingsmethode, of wordt besloten aan de inschrijving geen gevolg te geven. De bedragen van de verwerkingszekerheden moeten dienovereenkomstig worden vastgesteld.

- (2) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 96e bijzondere inschrijving in het kader van de permanente openbare inschrijving zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 2571/97, worden de minimumverkoopprijzen, de maximumbedragen van de steun alsmede de bedragen van de verwerkingszekerheden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 76 van 25.3.2000, blz. 9.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor boter en de maximumbedragen van de steun voor room, boter en boterconcentraat die gelden voor de 96 bijzondere inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2571/97 bedoelde permanente openbare inschrijving

(in EUR/100 kg)

Formule			A		B	
Verwerkingsmethode			Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen	Met verklikstoffen	Zonder verklikstoffen
Minimum- verkoopprijs	Boter ≥ 82 %	In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Verwerkingszekerheid		In ongewijzigde staat	—	—	—	—
		Concentraat	—	—	—	—
Maximum- bedrag van de steun	Boter ≥ 82 %		85	81	—	81
	Boter < 82 %		83	79	—	79
	Boterconcentraat		105	101	105	101
	Room		—	—	36	34
Verwerkings- zekerheid		Boter	94	—	—	—
		Boterconcentraat	116	—	116	—
		Room	—	—	40	—

VERORDENING (EG) Nr. 722/2002 VAN DE COMMISSIE**van 26 april 2002****tot vaststelling van de maximaaankoopprijs van boter voor de 49e inschrijving in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2771/1999 bedoelde permanente inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 13 van Verordening (EG) nr. 2771/1999 van de Commissie van 16 december 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ten aanzien van de interventie maatregelen op de markt voor boter en room ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1614/2001 ⁽⁴⁾, is bepaald dat, rekening houdende met de voor elke inschrijving ontvangen offertes, op basis van de geldende interventieprijs een maximaaankoopprijs wordt vastgesteld of kan worden besloten geen gevolg te geven aan de inschrijving.

- (2) Met het oog op de ontvangen offertes dient de maximaaankoopprijs op onderstaand bedrag te worden vastgesteld.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 49e inschrijving die wordt gehouden in het kader van Verordening (EG) nr. 2771/1999 en waarvan de termijn voor de indiening van de offertes op 23 april 2002 is verstreken, wordt de maximaaankoopprijs vastgesteld op 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 333 van 24.12.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 214 van 8.8.2001, blz. 20.

VERORDENING (EG) Nr. 723/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2002

tot vaststelling van het maximumbedrag van de steun voor boterconcentraat voor de 268e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 429/90 van de Commissie van 20 februari 1990 betreffende de toekenning, via openbare inschrijving, van steun voor boterconcentraat voor rechtstreekse consumptie in de Gemeenschap ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, houden de interventiebureaus een permanente verkoop bij inschrijving voor de toekenning van steun voor boterconcentraat. In artikel 6 van die verordening is bepaald dat, rekening houdend met de voor elke bijzondere inschrijving ontvangen offertes, voor boterconcentraat met een botervetgehalte van ten minste 96 % een maximumbedrag voor de steun wordt vastgesteld of wordt besloten om aan de inschrijving geen gevolg te geven. De bestemmingszekerheid moet dienovereenkomstig worden vastgesteld.

- (2) Het verdient aanbeveling met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen, het maximumbedrag van de steun op de hiernavolgende hoogte vast te stellen en dienovereenkomstig de bestemmingszekerheid te bepalen.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 268e bijzondere inschrijving die wordt gehouden in het kader van de permanente verkoop bij inschrijving als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 429/90 worden het maximumbedrag van de steun en de bestemmingszekerheid als volgt vastgesteld:

— maximumbedrag van de steun:	105 EUR/100 kg,
— bestemmingszekerheid:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 45 van 21.2.1990, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 16 van 21.1.1999, blz. 19.

VERORDENING (EG) Nr. 724/2002 VAN DE COMMISSIE
van 26 april 2002
tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2771/1999 van de Commissie van 16 december 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad ten aanzien van de interventie maatregelen op de markt voor boter en room ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1614/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2771/1999 is bepaald dat de Commissie de aankoop via openbare inschrijving in een lidstaat opent, respectievelijk schorst, zodra is geconstateerd dat de marktprijs daar gedurende twee opeenvolgende weken beneden, respectievelijk op of boven, 92 % van de interventieprijs ligt.

- (2) De meest recente lijst van lidstaten waar de interventie wordt geschorst, is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 593/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze lijst moet worden aangepast om rekening te houden met de nieuwe marktprijzen die door Nederland zijn meegedeeld op grond van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2771/1999. Duidelijkheidshalve moet de lijst worden vervangen en Verordening (EG) nr. 593/2002 worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 bedoelde aankopen van boter bij inschrijving worden in België, Denemarken, Griekenland, Luxemburg, Oostenrijk en Zweden geschorst.

Artikel 2

Verordening (EG) nr. 593/2002 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

⁽³⁾ PB L 333 van 24.12.1999, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 214 van 8.8.2001, blz. 20.

⁽⁵⁾ PB L 91 van 6.4.2002, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 725/2002 VAN DE COMMISSIE**van 26 april 2002****tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, derde alinea,Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2681/74 van de Raad van 21 oktober 1974 betreffende de communautaire financiering van de uitgaven in verband met de levering van landbouwproducten als voedselhulp ⁽⁵⁾ is bepaald dat het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, het gedeelte van de uitgaven financiert dat overeenkomt met de desbetreffende restituties bij uitvoer die overeenkomstig de betrokken communautaire voorschriften zijn vastgesteld.
- (2) Om de opstelling en het beheer van de begroting voor de communautaire voedselhulpacties te vergemakkelijken en om de lidstaten in staat te stellen het bedrag van de communautaire deelname in de financiering van de nationale voedselhulpacties te kennen, moet het

bedrag van de voor deze acties toegekende restituties worden vastgesteld.

- (3) De algemene voorschriften en de uitvoeringsbepalingen die in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 voor de uitvoerrestituties zijn vastgesteld, zijn van overeenkomstige toepassing op bovenbedoelde transacties.
- (4) De specifieke criteria die in aanmerking moeten worden genomen bij de berekening van de uitvoerrestituties voor rijst zijn vastgesteld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De geldende restituties voor de producten van de sectoren granen en rijst geleverd voor de communautaire en nationale voedselhulpacties, uitgevoerd in het kader van internationale verdragen of andere aanvullende programma's of die in het kader van andere communautaire acties gratis worden geleverd, worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.⁽⁵⁾ PB L 288 van 25.10.1974, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst

(in EUR/t)

Productcode	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	40,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	27,00
1006 30 92 9100	165,00
1006 30 92 9900	165,00
1006 30 94 9100	165,00
1006 30 94 9900	165,00
1006 30 96 9100	165,00
1006 30 96 9900	165,00
1006 30 98 9100	165,00
1006 30 98 9900	165,00
1006 30 65 9900	165,00
1007 00 90 9000	27,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	38,51
1102 20 10 9400	33,01
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	49,52
1104 12 90 9100	0,00

NB: Productcodes: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 726/2002 VAN DE COMMISSIE
van 26 april 2002
tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van witte en ruwe suiker toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 665/2002 van de Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 707/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 665/2002 neergelegde regels op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanlei-

ding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde producten, welke niet gedenatureerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 665/2002, worden gewijzigd overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 103 van 19.4.2002, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 111 van 26.4.2002, blz. 22.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 april 2002 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,56 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,56 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,56 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,56 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4409
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	44,09
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,09
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,09
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,4409

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 727/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2002

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bepaalt dat het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening genoemde producten en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Volgens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽³⁾ is de restitutie voor 100 kg van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten die worden uitgevoerd, gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het sacharosegehalte, in voorkomend geval verhoogd met het gehalte aan andere als sacharose berekende suikersoorten. Dit sacharosegehalte van het betrokken product wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.
- (3) Volgens artikel 30, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor sorbose, uitgevoerd in ongewijzigde staat, gelijk zijn aan het basisbedrag van de restitutie, verminderd met een honderdste van de restitutie bij de productie die, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1265/2001 van de Commissie van 27 juni 2001 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad, wat de productierestitutie voor bepaalde in de chemische industrie gebruikte producten van de sector suiker betreft ⁽⁴⁾, geldt voor de in de bijlage bij deze laatste verordening vermelde producten.
- (4) Volgens artikel 30, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor de overige in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde en in onveranderde vorm uitge-

voerde producten gelijk zijn aan het honderdste deel van het bedrag dat wordt bepaald met inachtneming van enerzijds het verschil tussen de interventieprijs voor witte suiker die gedurende de maand waarvoor het basisbedrag wordt vastgesteld, geldt voor de niet-deficitaire gebieden van de Gemeenschap, en de voor witte suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen, en anderzijds de noodzaak om een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisproducten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer van verwerkte producten naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten producten uit deze landen.

- (5) Volgens artikel 30, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan de toepassing van het basisbedrag beperkt worden tot bepaalde in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde producten.
- (6) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan een restitutie worden vastgesteld bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder f), g) en h), van die verordening genoemde producten. Het niveau van de restitutie moet worden vastgesteld voor 100 kg droge stof, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij uitvoer voor de producten van GN-code 1702 30 91, de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde producten en met de economische aspecten van de betrokken uitvoer. Voor de onder f) en g) van voornoemd lid 1 bedoelde producten wordt de restitutie slechts toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 en wordt voor de onder h) bedoelde producten de restitutie alleen toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95.
- (7) De bovengenoemde restituties dienen maandelijks vastgesteld te worden. Zij kunnen tussentijds worden gewijzigd.
- (8) De restituties voor de betrokken producten worden, op basis van de voorafgaande bepalingen, vastgesteld op de niveaus die in de bijlage zijn aangegeven.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 63.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder d), f), g) en h), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 26 april 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	44,09 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	44,09 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	83,77 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4409 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	44,09 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4409 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4409 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4409 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	44,09 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4409 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het sacharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

⁽⁴⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 728/2002 VAN DE COMMISSIE**van 26 april 2002****tot vaststelling van de productierestitutie voor in de chemische industrie gebruikte witte suiker**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan worden besloten om restituties bij de productie te verlenen voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en f), genoemde producten, voor de onder d) van hetzelfde lid genoemde stropen, en voor chemisch zuivere fructose (levulose) van GN-code 1702 50 00 als tussenproduct, die zich in een van de in artikel 23, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden en worden gebruikt bij de vervaardiging van bepaalde producten van de chemische industrie.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1265/2001 van de Commissie van 27 juni 2001 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad, wat de productierestitutie voor bepaalde in de chemische industrie gebruikte producten van de sector suiker betreft ⁽³⁾, zijn de regels vastgesteld voor de vaststelling van de productierestituties en zijn de chemische producten aangegeven waarvoor een productierestitutie voor de gebruikte basisproducten kan worden verleend. In de artikelen 5, 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 is bepaald dat de productierestitutie voor ruwe suiker, sacharosestroop en isoglucose in ongewijzigde staat, volgens voor elk van die basisproducten geldende voorschriften, wordt afgeleid van de productierestitutie voor witte suiker.
- (3) In artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 is bepaald dat de productierestitutie voor witte suiker maandelijks wordt vastgesteld voor perioden die op de eerste van iedere maand beginnen. De productierestitutie kan tussentijds worden gewijzigd bij een belangrijke wijziging van de communautaire suikerprijs en/of de wereldmarktprijs voor suiker. Toepassing van de genoemde bepalingen leidt ertoe de productierestitutie voor de in artikel 1 vermelde periode vast te stellen op het eveneens in dat artikel vermelde niveau.
- (4) De gewijzigde definities van witte en ruwe suiker die zijn vastgesteld in artikel 1, lid 2, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1260/2001, brengen met zich mee dat gearomatiseerde suiker of suiker waaraan kleurstoffen of andere stoffen zijn toegevoegd niet meer onder die definities vallen en bijgevolg die producten als „andere suiker” moeten worden beschouwd. Volgens artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 geven deze producten echter als basisproduct recht op de productierestitutie. Daarom moet voor de bepaling van de productierestitutie voor deze producten een berekeningsmethode worden vastgesteld die wordt gebaseerd op het sacharosegehalte van de betrokken producten.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 bedoelde productierestitutie voor witte suiker wordt vastgesteld op 39,942 EUR per 100 kg netto.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 63.

VERORDENING (EG) Nr. 729/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2002

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2007/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2007/2001 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toege-

wezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2007/2001 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 19 tot en met 25 april 2002 ingediende offertes vastgesteld op 149,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 272 van 13.10.2001, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 730/2002 VAN DE COMMISSIE
van 26 april 2002

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen in Europa, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2008/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2008/2001 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opengesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toege-

wezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in Europa in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2008/2001 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 19 tot en met 25 april 2002 ingediende offertes vastgesteld op 182,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 272 van 13.10.2001, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 731/2002 VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2002

tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2009/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2009/2001 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toege-

wezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken rijst leidt tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2009/2001 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 19 tot en met 25 april 2002 ingediende offertes vastgesteld op 175,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 272 van 13.10.2001, blz. 17.

⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.

⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 732/2002 VAN DE COMMISSIE**van 26 april 2002****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2010/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2010/2001 van de Commissie ⁽³⁾ is een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst opgesteld.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde criteria. Er wordt toege-

wezen aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumrestitutie bij uitvoer.

- (3) De toepassing van bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken rijst tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De maximumrestitutie bij uitvoer van langkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2010/2001 bedoelde inschrijving wordt op grond van de van 19 tot en met 25 april 2002 ingediende offertes vastgesteld op 300,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 27 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.⁽³⁾ PB L 272 van 13.10.2001, blz. 19.⁽⁴⁾ PB L 61 van 7.3.1975, blz. 25.⁽⁵⁾ PB L 35 van 15.2.1995, blz. 8.

RICHTLIJN 2002/35/EG VAN DE COMMISSIE**van 25 april 2002****tot wijziging van Richtlijn 97/70/EG van de Raad betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 97/70/EG van de Raad van 11 december 1997 betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 1999/19/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Protocol van Torremolinos met betrekking tot het Internationaal Verdrag van Torremolinos voor de beveiliging van vissersvaartuigen van 1977, hierna het „Protocol van Torremolinos” te noemen, werd op 2 april 1993 vastgesteld.
- (2) Richtlijn 97/70/EG stelt een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor bepaalde vissersvaartuigen vast, waarbij het Protocol van Torremolinos daarop wordt toegepast.
- (3) Ten behoeve van een coherente toepassing van de bepalingen van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos met het oog op de toepassing van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 97/70/EG, blijkt het noodzakelijk de interpretatie van bepaalde voorschriften te harmoniseren, voorzover die aan het oordeel van de administratie is overgelaten. Deze geharmoniseerde interpretaties kunnen slechts van toepassing zijn op vissersvaartuigen die op of na 1 januari 2003 zijn gebouwd, aangezien zij ingrijpende veranderingen in de bouw van vissersvaartuigen met zich brengen.
- (4) Richtlijn 97/70/EG dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (5) De maatregelen van de onderhavige richtlijn zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 12 van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG van de Commissie ⁽⁴⁾, ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I van Richtlijn 97/70/EG wordt vervangen door de tekst in de bijlage van deze richtlijn.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen vóór 1 januari 2003 de bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 januari 2003.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 3*Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.*Artikel 4*

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 april 2002.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

⁽¹⁾ PB L 34 van 9.2.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 48.

⁽³⁾ PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

Aanpassing van de voorschriften van de bijlage bij het Protocol van Torremolinos voor toepassing van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 97/70/EG

In deze bijlage wordt verstaan onder:

1. „nieuw vissersvaartuig gebouwd op of na 1 januari 2003” een nieuw vissersvaartuig waarvoor:
 - a) op of na 1 januari het bouwcontract of het contract voor een ingrijpende verbouwing wordt gegund; of
 - b) het bouwcontract of het contract voor een ingrijpende verbouwing is gegund vóór 1 januari 2003 en dat drie jaar of meer na deze datum wordt opgeleverd; of
 - c) bij gebreke van een bouwcontract, op of na 1 januari 2003:
 - de kiel is gelegd, of
 - een aanvang wordt gemaakt met de bouw van een als zodanig herkenbaar specifiek type vaartuig, of
 - een aanvang wordt gemaakt met de samenbouw die ten minste 50 t of 1 % van de geschatte massa van alle constructiemateriaal omvat, waarbij de kleinste van de twee hoeveelheden bepalend is.

DEEL A**Aanpassingen die van toepassing zijn op alle vaartuigen waarop de richtlijn van toepassing is, met uitzondering van nieuwe vissersvaartuigen die op of na 1 januari 2003 zijn gebouwd****HOOFDSTUK I: ALGEMENE BEPALINGEN****Voorschrift 2: Begripsomschrijvingen**

De definitie van „nieuw vaartuig” in paragraaf 1 wordt vervangen door de definitie van „nieuw vissersvaartuig” in artikel 2 van deze richtlijn.

HOOFDSTUK V: BESCHERMING TEGEN, ALSMEDE OPSPOREN, BLUSSEN EN BESTRIJDEN VAN BRAND**Voorschrift 2: Begripsomschrijvingen**

Paragraaf 2 „standaard brandproef” wordt gelezen met aan het einde de volgende wijzigingen met betrekking tot de standaard temperatuurkromme:

„... De standaard temperatuurkromme wordt omschreven door een gelijkmatig verlopende kromme door de volgende temperatuurpunten:

— aanvankelijke oventemperatuur:	20 °C
— na de eerste 5 minuten:	576 °C
— na 10 minuten:	679 °C
— na 15 minuten:	738 °C
— na 30 minuten:	841 °C
— na 60 minuten:	945 °C”

HOOFDSTUK VII: REDDINGMIDDELEN EN -VOORZIENINGEN**Voorschrift 1: Toepassing**

Paragraaf 2 wordt als volgt gelezen: „De voorschriften 13 en 14 zijn tevens van toepassing op bestaande vaartuigen waarvan de lengte 45 m of meer bedraagt, met dien verstande dat de administratie de toepassing van de eisen van deze voorschriften kan uitstellen tot 1 februari 1999.”

Voorschrift 13: Radioreddingmiddelen

Paragraaf 2 wordt als volgt gelezen: „Tweeweg VHF-radiotelefonietoestellen die aan boord van bestaande vaartuigen aanwezig zijn en die niet voldoen aan de door de Organisatie aangenomen prestatienormen, kunnen door de administratie tot 1 februari 1999 worden aanvaard, mits de administratie ervan overtuigd is dat zij compatibel zijn met goedgekeurde tweeweg VHF-radiotelefonietoestellen.”

HOOFDSTUK IX: RADIOVERBINDINGEN**Voorschrift 1: Toepassing**

Paragraaf 1, tweede zin, wordt als volgt gelezen:

„Voor bestaande vaartuigen kan de administratie de toepassing van de eisen evenwel uitstellen tot 1 februari 1999.”

Voorschrift 3: Vrijstellingen

Paragraaf 2, onder c), wordt als volgt gelezen:

„wanneer het vaartuig voorgoed uit de vaart wordt genomen vóór 1 februari 2001.”

DEEL B**Aanpassingen die van toepassing zijn op nieuwe vissersvaartuigen die op of na 1 januari 2003 zijn gebouwd**

De bestaande tekst van de volgende voorschriften wordt als volgt gelezen:

HOOFDSTUK I: ALGEMENE BEPALINGEN**Voorschrift 2: Begripsomschrijvingen**

Subparagraaf (22)(a)(ii)

Het schot moet zodanig zijn geplaatst dat de afstand tot de voorloodlijn: niet kleiner is dan 0,05 L en niet groter is dan 0,05 L, vermeerderd met 1,35 m, bij vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt.

Voorschrift 6: Onderzoeken

Subparagraaf (1)(c)

Naast het in subparagraaf b), onder i), vereiste periodieke onderzoek, tussentijdse onderzoeken ten aanzien van de constructie en machine-installatie van het vaartuig, die worden verricht met inachtneming van tussenpozen van twee jaar plus/minus drie maanden voor vaartuigen welke van ander materiaal dan hout zijn vervaardigd en van door de administratie vastgestelde tussenpozen voor vaartuigen welke van hout zijn vervaardigd. Het onderzoek moet ook zodanig zijn dat zeker wordt gesteld dat er geen wijzigingen waardoor de veiligheid van het vaartuig of zijn bemanning nadelig zou worden beïnvloed, zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II: CONSTRUCTIE, WATERDICHTHEID EN UITRUSTING**Voorschrift 1: Constructie**

Paragraaf (1)

De sterkte en de constructie van romp, bovenbouwen, dekhuizen, schachten van machinekamers, toegangskapen en elke andere constructie en die van de scheepsuitrusting moeten voldoende bestand zijn tegen alle omstandigheden waaronder het vaartuig moet kunnen opereren en in overeenstemming zijn met de voorschriften van een erkende organisatie.

Voorschrift 2: Waterdichte deuren

Paragraaf (1)

Met inachtneming van het bepaalde in voorschrift 1, paragraaf 3, moet het aantal openingen in waterdichte schotten worden beperkt tot het minimum dat verenigbaar is met de algehele inrichting en de noodzakelijke voorzieningen ten behoeve van de werkzaamheden op het vaartuig; openingen moeten zijn voorzien van waterdichte afsluitmiddelen die aan de voorschriften van een erkende organisatie voldoen. Waterdichte deuren moeten van gelijke sterkte zijn als de aangrenzende constructie, zonder zulke openingen.

Voorschrift 2: Waterdichte deuren

Subparagraaf (3)(a)

In vaartuigen waarvan de lengte 45 m of meer bedraagt, moeten waterdichte deuren als schuifdeuren zijn uitgevoerd indien:

deze deuren op zee geopend moeten kunnen worden en de bovenkant van de drempel onder de hoogst gelegen lastlijn ligt, tenzij de administratie, rekening houdend met het type en de bestemming van het vaartuig, van oordeel is dat zulks praktisch onuitvoerbaar of niet noodzakelijk is.

Door een lidstaat toegestane vrijstellingen van dit voorschrift zijn aan de procedure van artikel 4 van deze richtlijn onderworpen.

Voorschrift 5: Luikopeningen

Paragraaf (3)

Maatregelen voor het wind- en weerdicht afsluiten van luikopeningen door middel van houten luiken moeten worden genomen in overeenstemming met de normen in de voorschriften 14 en 15 van bijlage I van het Internationale Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966 ⁽¹⁾.

Voorschrift 9: Luchtkokers

Paragraaf (1)

Bij vaartuigen waarvan de lengte 45 m of meer bedraagt, moeten de schachten van luchtkokers, geen schachten van luchtkokers van de voortstuwingsruimte zijnde, een hoogte van ten minste 900 mm boven het werkdek en ten minste 760 mm boven het opbouwdek hebben. Bij vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt, moet de hoogte van deze schachten respectievelijk 760 mm of 450 mm bedragen. De hoogte boven het dek van schachten van luchtkokers van de voortstuwingsruimte, die noodzakelijk zijn om de voortstuwingsruimte voortdurend en op verzoek de generatorruimte onmiddellijk te ventileren, moet in de regel in overeenstemming zijn met voorschrift II/9(3). Indien zulks echter wegens de grootte en de inrichting van het vaartuig praktisch onuitvoerbaar is, kunnen lagere hoogten, maar in geen geval minder dan 900 mm boven het werkdek en het opbouwdek, worden aanvaard, mits wind- en weerdichte afsluitmiddelen zijn aangebracht in overeenstemming met voorschrift II/9(2) in combinatie met andere geschikte voorzieningen om de ruimten ononderbroken voldoende te kunnen ventileren.

Voorschrift 12: Patrijspoorten en ramen

Paragraaf (6)

De administratie kan toestaan dat patrijspoorten en ramen welke zijn aangebracht in de zij- en achterschotten van dekhuisen op of boven het werkdek, niet zijn voorzien van blinden, indien naar haar oordeel de veiligheid van het vaartuig daardoor niet vermindert, rekening houdende met de voorschriften van erkende organisaties op basis van de desbetreffende ISO-normen.

Voorschrift 15: Uitrusting voor het ankeren en het meren

Een vaartuig moet zodanig zijn uitgerust dat het snel en veilig kan ankeren. De uitrusting dient daartoe te bestaan uit ankers met toebehoren, ankerkettingen of staaldraadkabels, stoppers en een ankerspil of andere voorzieningen voor het laten vallen van een anker, het lichten van een anker en het ten anker houden van het vaartuig tijdens elke te voorziene bedrijfsomstandigheid. Een vaartuig moet tevens met doelmatig meergerei zijn uitgerust, teneinde onder alle bedrijfsomstandigheden veilig te kunnen meren. Uitrusting voor het ankeren en het meren moet voldoen aan de voorschriften van een erkende organisatie.

HOOFDSTUK III: STABILITEIT EN DE DAARMEE VERBAND HOUDENDE ZEEWAARDIGHEID**Voorschrift 1: Algemeen**

Vaartuigen moeten zo zijn ontworpen en geconstrueerd dat aan de bepalingen van dit hoofdstuk wordt voldaan in de bedrijfsomstandigheden als bedoeld in voorschrift 7. Berekeningen van de krommen van de armen van statische stabiliteit moeten voldoen aan de Code on Intact Stability for All Types of Ships van de IMO ⁽²⁾.

Voorschrift 2: Stabiliteitscriteria

Paragraaf (1)

Aan de volgende minimumstabiliteitscriteria moet worden voldaan, tenzij naar het oordeel van de administratie de bedrijfservaring afwijkingen daarvan rechtvaardigt. Door een lidstaat toegestane afwijkingen van de vereiste minimumstabiliteitscriteria zijn aan de procedure van artikel 4 van deze richtlijn onderworpen ⁽³⁾.

Subparagraaf (1)(d)

De aanvankelijke metacenterhoogte GM mag niet minder bedragen dan 350 mm bij vaartuigen met één dek. Bij vaartuigen met volledige opbouw kan de metacenterhoogte, ten genoegen van de administratie, worden vermindert, maar mag zij in geen geval minder dan 150 mm bedragen. Door een lidstaat toegestane vermindering van de vereiste metacenterhoogte is aan de procedure van artikel 4 van deze richtlijn onderworpen.

⁽¹⁾ Het Internationale Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966, zoals vastgesteld door de Internationale Conferentie betreffende de uitwatering van schepen van 5 april 1966 en aangenomen door de Internationale Maritieme Organisatie bij resolutie A.133(V) van 25 oktober 1967.

⁽²⁾ De code inzake stabiliteit in onbeschadigde toestand voor alle soorten schepen die onder IMO-besluiten vallen, zoals aangenomen door de Internationale Maritieme Organisatie bij resolutie A.749(18) van 4 november 1993, zoals gewijzigd bij resolutie MSC.75(69).

⁽³⁾ De stabiliteitscriteria voor offshore bevoorravingsvaartuigen in paragraaf 4.5.6.2.1 tot en met 4.5.6.2.4 van de Code on Intact Stability for All Types of Ships van de IMO kunnen als gelijkwaardig met de stabiliteitscriteria in voorschrift 2, paragraaf 1, onder a) tot en met c), worden beschouwd. Deze gelijkwaardigheid kan, ten genoegen van de administratie, alleen gelden voor vissersvaartuigen waarvan de vorm van de romp overeenkomt met die van offshore bevoorravingsvaartuigen.

Paragraaf (3)

Wanneer ballast is aangebracht teneinde zeker te stellen dat aan het bepaalde in de eerste paragraaf wordt voldaan, moeten de aard en de opstelling ten genoegen van de administratie zijn. In vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt, moet die ballast vast aangebracht zijn. Wanneer de ballast vast aangebracht is, moet deze uit vaste stof bestaan en in het vaartuig stevig zijn vastgemaakt. De administratie kan het gebruik van waterballast toestaan, indien deze is opgeslagen in volledig gevulde tanks die niet met een pompsysteem van het vaartuig zijn verbonden. Indien waterballast als vast aangebrachte ballast wordt gebruikt om aan het bepaalde in de eerste paragraaf te voldoen, dienen daarover nadere bijzonderheden te worden verstrekt in het certificaat van goedkeuring en in de stabiliteitsgegevens.

Vast aangebrachte ballast mag zonder de goedkeuring van de administratie niet uit het vaartuig worden verwijderd of op een andere plaats in het vaartuig worden aangebracht.

Voorschrift 4: Bijzondere vismethoden

Vaartuigen die worden gebruikt voor bijzondere vismethoden waarbij extra krachten van buitenaf op het vaartuig werken tijdens de visserijwerkzaamheden, moeten ten minste voldoen aan de stabiliteitscriteria van voorschrift 2, paragraaf 1, die zondig ten genoegen van de administratie kunnen worden uitgebreid. Vaartuigen die worden gebruikt voor boomkorvisserij moeten voldoen aan de volgende uitgebreide stabiliteitscriteria:

- a) de criteria voor de gebieden onder de arm van statische stabiliteit en voor de armen van statische stabiliteit zoals vermeld in voorschrift 2, paragraaf 1, onder a) en b), moeten worden verhoogd met 20 %;
- b) de metacenterhoogte mag niet minder dan 500 mm bedragen;
- c) de criteria zoals bedoeld onder a) gelden slechts voor vaartuigen met een geïnstalleerd voortstuwingsvermogen dat niet groter is dan de waarde in kilowatt zoals gegeven in de volgende formules:
 - $N = 0,6 L_s^2$ voor vaartuigen met een lengte van 35 m of minder;
 - $N = 0,7 L_s^2$ voor vaartuigen met een lengte van 37 m en meer;
 - bij een tussenliggende lengte van het vaartuig wordt de coëfficiënt voor L_s verkregen door interpolatie tussen 0,6 en 0,7;
 - L_s is de totale lengte volgens het tonnagecertificaat.

Indien het geïnstalleerde voortstuwingsvermogen de waarden voor het standaard voortstuwingsvermogen, zoals gegeven in de bovenstaande formules, overschrijdt, moeten de criteria, zoals vermeld onder a), recht evenredig aan het grotere voortstuwingsvermogen worden uitgebreid.

De administratie moet ervan overtuigd zijn dat aan de bovengenoemde uitgebreide stabiliteitscriteria voor boomkorvaartuigen wordt voldaan in de bedrijfsomstandigheden als bedoeld in voorschrift 7, paragraaf 1, van dit hoofdstuk.

Voor de berekening van de stabiliteit worden de bomen geacht tot een hoek van 45 graden ten opzichte van de horizontale lijn te zijn opgehesen.

Voorschrift 5: Harde wind en slingeren

Vaartuigen moeten weerstand kunnen bieden aan de invloed van harde wind en het slingeren in de daarmee verband houdende zeeegang, waarbij rekening wordt gehouden met de weersomstandigheden en de toestand van de zee in de jaargetijden waarin het vaartuig dienst zal doen, het type vaartuig en het doel waarvoor het vaartuig wordt gebruikt. De desbetreffende berekeningen worden uitgevoerd overeenkomstig de Code on Intact Stability for all Types of Ships van de IMO.

Voorschrift 8: Ijsafzetting

Dit voorschrift is van toepassing, met dien verstande dat de wijziging van de toegestane ijsafzetting, die bij aanbeveling 2⁽¹⁾ aan het oordeel van de administratie wordt overgelaten, niet is toegestaan.

Voorschrift 9: Hellingproef

Paragraaf (2)

Indien een vaartuig wijzigingen heeft ondergaan die van invloed zijn op de toestand van het lege, bedrijfsklare vaartuig en/of de ligging van het zwaartepunt, moet het vaartuig, indien zulks naar het oordeel van de administratie noodzakelijk is, rekening houdend met de stabiliteitsmarges van het vaartuig, opnieuw aan een hellingproef worden onderworpen en moeten de stabiliteitsgegevens worden herzien. Indien echter de toestand van het gewijzigde lege vaartuig meer dan 2 % afwijkt van de toestand van het oorspronkelijke lege vaartuig en door berekening niet kan worden aangetoond dat het vaartuig nog steeds aan de stabiliteitscriteria voldoet, moet het opnieuw aan een hellingproef worden onderworpen.

⁽¹⁾ Voor zeegebieden waar zich ijsafzetting kan voordoen en wijzigingen van de toegestane ijsafzetting worden voorgesteld, zie de richtsnoeren inzake ijsafzetting in aanbeveling 2 van aanhangsel 3 bij de slotakte van de Conferentie van Torremolinos.

Voorschrift 12: Boeghoogte

De boeghoogte moet toereikend zijn om te voorkomen dat het vaartuig bovenmatige hoeveelheden water overkrijgt.

Voor vaartuigen die uitsluitend worden gebruikt in gebieden binnen 10 mijl van de kust, moet de minimumboeghoogte ten minste van de administratie zodanig worden vastgesteld dat rekening is gehouden met de weersomstandigheden en de toestand van de zee in de jaargetijden waarin het vaartuig dienst zal doen, het type vaartuig en het doel waarvoor het vaartuig wordt gebruikt.

Voor vaartuigen die in alle andere gebieden worden gebruikt:

1. wanneer gedurende de visserijwerkzaamheden de vangst in de visruimen wordt opgeslagen via luikopeningen, die zich op een open werkdek voor het dekhuis of de opbouw bevinden, wordt de minimumboeghoogte berekend overeenkomstig de berekeningsmethode in aanbeveling 4 van aanhangsel 3 bij de slotakte van de Conferentie van Torremolinos.
2. wanneer de vangst in de visruimen wordt opgeslagen via een luikopening, die zich op een open werkdek bevindt, dat door een dekhuis of opbouw wordt beschermd, moet de minimumboeghoogte voldoen aan voorschrift 39 van bijlage I van het Internationale Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966, maar mag deze niet minder bedragen dan 2 000 mm. Hierbij moet worden uitgegaan van de maximum toelaatbare diepgang in plaats van het basiszomervrijboord.

Voorschrift 14: Waterdichte indeling en lekstabiliteit

Van een vaartuig waarvan de lengte 100 m of meer bedraagt en met 100 of meer opvarenden aan boord, moet de stabiliteit toereikend zijn om het lek geraken van enig compartiment te kunnen doorstaan, waarbij rekening moet worden gehouden met het type vaartuig, de aard van de dienst waarvoor het vaartuig bestemd is en het vaargebied⁽¹⁾. De berekeningen worden uitgevoerd overeenkomstig de in de voetnoot vermelde richtsnoeren.

HOOFDSTUK IV: MACHINE-INSTALLATIES, ELEKTRISCHE INSTALLATIES EN TIJDELIJK ONBEMANDE MACHINEKAMERS**Voorschrift 3: Algemeen****Paragraaf 1**

Hoofdvoorstuwingsinstallaties en toebehoren, hulpwerktuigen, brandstofsyste men, elektrische installaties, koelsystemen, ketels en andere drukvaten, pijpleidingen en pompinstallaties, stuurmachines en toebehoren, assen en koppelingen, bestemd voor de overdracht van vermogen, moeten zijn ontworpen, geconstrueerd, ingericht, beproefd en onderhouden overeenkomstig de voorschriften van een erkende organisatie. Deze machine-installaties en uitrusting, met inbegrip van hefwerktuigen, lieren en uitrusting voor de behandeling en verwerking van vis, moeten zodanig zijn beveiligd dat het gevaar voor alle personen aan boord tot een minimum wordt beperkt. Bijzondere aandacht moet worden geschonken aan bewegende delen, hete oppervlakken en andere gevaren.

Paragraaf 7

De administratie moet ervan overtuigd zijn dat de voorschriften 16 tot en met 18 op uniforme wijze worden uitgevoerd en toegepast overeenkomstig de regels van een erkende organisatie⁽²⁾.

Paragraaf 9

Ten minste van de administratie moeten maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat alle uitrusting onder alle bedrijfsomstandigheden, met inbegrip van het manoeuvreren, op betrouwbare wijze werkt en dat in overeenstemming met de regels van een erkende organisatie voorzieningen worden getroffen voor regelmatige inspecties en routinetests teneinde een ononderbroken betrouwbare werking te verzekeren.

Paragraaf 10

Aan boord van vaartuigen met tijdelijk onbemande machinekamers moet een verklaring, die aan de regels van een erkende organisatie voldoet, aanwezig zijn waaruit blijkt dat deze vaartuigen ingericht zijn om met tijdelijk onbemande machinekamers te varen.

Voorschrift 6: Stoomketels, voedingwatersystemen en stoomleidingen**Paragraaf 1**

Elke stoomketel en elke ongestookte stoomgenerator moet zijn voorzien van ten minste twee veiligheidskleppen van voldoende capaciteit. De administratie kan, rekening houdende met de capaciteit of enige andere eigenschap van stoomketels of ongestookte stoomgenerators, toestaan dat slechts één veiligheidsklep is aangebracht, mits zij ervan overtuigd is dat in dat geval in een afdoende beveiliging tegen overdruk is voorzien in overeenstemming met de voorschriften van een erkende organisatie.

⁽¹⁾ Zie de richtsnoeren inzake waterdichte indeling en berekeningen van lekstabiliteit in aanbeveling 5 van aanhangsel 3 bij de slotakte van de Conferentie van Torremolinos.

⁽²⁾ Zie ook de aanbeveling van de Internationale Elektrotechnische Commissie en met name Publicatie 92, Elektrische installaties in schepen.

Voorschrift 8: Bediening van de voortstuwingsinstallatie vanuit de stuurhut

Subparagraaf (1)(b)

Indien een voortstuwingsinstallatie rechtstreeks vanaf de brug kan worden bediend moet de afstandbediening als bedoeld onder a) worden verricht door middel van een bedieningsapparaat dat aan de voorschriften van een erkende organisatie voldoet en dat zondig voorzien moet zijn van een inrichting die voorkomt dat de voortstuwingswerktuigen worden overbelast.

Voorschrift 10: Inrichtingen voor brandstofolie, smeerolie en andere ontvlambare oliën

Paragraaf (4)

Iedere brandstofleiding waaruit bij beschadiging olie zou kunnen ontsnappen uit een boven de dubbele bodem opgestelde voorraad-, bezink- of dagtank, moet direct aan de tank zijn voorzien van een afsluiter die vanaf een veilige plaats buiten de betrokken ruimte waarin dergelijke tanks zijn geplaatst, kan worden gesloten in het geval dat in die ruimte brand uitbreekt. In het bijzondere geval van dieptanks in een schroefas- of pijptunnel of een dergelijke ruimte, moeten afsluiters op deze tanks zijn aangebracht. De afsluiting in het geval van brand mag evenwel worden bewerkstelligd door middel van een extra afsluiter in de pijp of pijpen buiten de tunnel of dergelijke ruimte. Indien zulk een extra afsluiter is aangebracht in de ruimte voor machines, moet deze afsluiter vanaf een plaats buiten deze ruimte kunnen worden bediend.

Paragraaf (7)(a)

Brandstofleidingen en hun afsluiters en bevestigingen moeten van staal of ander goedgekeurd materiaal zijn, behoudens dat een beperkt gebruik van flexibele leidingen kan worden toegestaan. Dergelijke flexibele leidingen en hun eindbevestigingen moeten van voldoende sterkte zijn en van goedgekeurd brandbestendig materiaal zijn vervaardigd of van brandbestendige bekleding zijn voorzien in overeenstemming met de voorschriften van een erkende organisatie. De bevestiging van die flexibele leidingen moet in overeenstemming zijn met de MSC.Circ.647 „Guidelines to minimise leakages from flammable liquid systems” van de IMO.

Paragraaf (10)

De inrichtingen voor de opslag, verdeling en het gebruik van olie voor smeeroliesystemen onder druk moeten in overeenstemming zijn met de voorschriften van een erkende organisatie. Wanneer deze inrichtingen zijn aangebracht in ruimten voor machines van categorie A en, waar dat praktisch uitvoerbaar is, in andere ruimten voor machines, moeten zij ten minste voldoen aan het bepaalde in de eerste, derde, zesde en zevende paragraaf en, voorzover noodzakelijk in overeenstemming met de voorschriften van een erkende organisatie, aan het bepaalde in de tweede en vierde paragraaf. Het gebruik van kijkglazen in smeeroliesystemen is toegestaan, mits door middel van een proef is aangetoond dat zij in voldoende mate brandbestendig zijn.

Paragraaf (11)

De inrichtingen voor de opslag, verdeling en het gebruik van ontvlambare oliën die onder druk worden toegepast in hydraulische systemen voor het overbrengen van vermogen en die geen oliën zijn als bedoeld in paragraaf 10, zomede van oliën die worden gebruikt in bedienings-, bekrachtigings- en verwarmingssystemen, moeten in overeenstemming zijn met de voorschriften van een erkende organisatie. Op plaatsen waar ontstekingsbronnen aanwezig zijn, moeten dergelijke inrichtingen ten minste voldoen aan het bepaalde in de tweede en zesde paragraaf en ten aanzien van sterkte en constructie aan het bepaalde in de derde en zevende paragraaf.

Voorschrift 12: Bescherming tegen geluidhinder

Maatregelen moeten worden getroffen om geluidhinder voor het personeel in ruimten voor machines te beperken tot niveaus als bedoeld in de IMO-code inzake geluidsniveaus aan boord van schepen (¹).

Voorschrift 13: Stuurinrichting en roer

Paragraaf (1)

Elk vaartuig moet van een hoofdstuurinrichting en van een hulpinrichting voor het bedienen van het roer zijn voorzien in overeenstemming met de voorschriften van een erkende organisatie. Deze inrichtingen moeten zodanig zijn dat, voorzover dit mogelijk en praktisch uitvoerbaar is, een enkelvoudige fout in een van de inrichtingen de andere niet buiten werking stelt.

Voorschrift 16: Elektrische hoofdkrachtbron

Subparagraaf (1)(a)

Elk vaartuig waarvoor elektrische energie het enige middel vormt tot het onderhouden van de voor de voortstuwingsinstallatie en de veiligheid van het vaartuig onontbeerlijke hulpdiensten, moet van een elektrische hoofdkrachtbron zijn voorzien. Deze hoofdkrachtbron moet ten minste bestaan uit twee generatoraggregaten, waarbij een van de generatoren door het hoofdvoortstuwingswerktuig mag worden aangedreven. In overeenstemming met de voorschriften van een erkende organisatie kunnen andere voorzieningen met gelijkwaardige elektrische capaciteit worden aanvaard.

(¹) De Code on Noise Levels on Board Ships, zoals aangenomen door de Internationale Maritieme Organisatie bij resolutie A.468(XII) van 19 november 1981.

HOOFDSTUK V: BESCHERMING TEGEN, ALSMEDE OPSPOREN, BLUSSEN EN BESTRIJDEN VAN BRAND**Voorschrift 1: Algemeen**

Subparagraaf (c)

Methode III F: het installeren van een automatisch brandalarm- en brandontdekkingssysteem in alle ruimten waarin het ontstaan van een brand kan worden verwacht, in het algemeen zonder beperkingen ten aanzien van het type van de scheidingschotten, met dien verstande dat de oppervlakte van enige ruimte of ruimten voor accommodatie die door een schot van klasse „A” of „B” dienen te worden begrensd, in geen geval meer dan 50 m² mag bedragen. De administratie kan voor ruimten voor algemeen gebruik echter een grotere oppervlakte tot 75 m² toestaan.

Voorschrift 2: Begripsomschrijvingen

Paragraaf (1)

„Onbrandbaar materiaal”, een materiaal dat noch brandt, noch ontvlambare gassen in voldoende hoeveelheid afgeeft om bij verhitting tot ongeveer 750 °C tot zelfontbranding over te gaan, hetgeen wordt aangetoond in overeenstemming met de IMO-code inzake procedures voor brandproeven ⁽¹⁾. Elk ander materiaal is brandbaar materiaal.

Paragraaf (2) „standaardbrandproef” wordt als volgt gelezen:

„Een standaardbrandproef” is een proef waarbij gedeelten van de betrokken schotten of dekken in een proefoven worden blootgesteld aan temperaturen die ongeveer overeenkomen met de standaard temperatuurkromme. De beproevingsmethoden moeten in overeenstemming zijn met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Paragraaf (3) (laatste zin)

De administratie kan beproeving eisen van een prototype van een schot of een dek, teneinde zekerheid te verkrijgen dat dit voldoet aan de bovengenoemde eisen omtrent brandwerendheid en temperatuurstijging in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Paragraaf (4) (laatste zin)

De administratie kan beproeving eisen van een prototype van een schot, teneinde zekerheid te verkrijgen dat dit voldoet aan de bovengenoemde eisen omtrent brandwerendheid en temperatuurstijging in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Paragraaf (6) (laatste zin)

De administratie kan beproeving eisen van een prototype van een schot, teneinde zekerheid te verkrijgen dat dit voldoet aan de bovengenoemde eisen omtrent brandwerendheid en temperatuurstijging in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Paragraaf (9)

Laag vlamverspreidend vermogen, eigenschap die aangeeft dat het aldus omschreven oppervlak de vlamuitbreiding op voldoende wijze kan beperken, hetgeen wordt aangetoond in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Voorschrift 4: Schotten binnen ruimten voor accommodatie en dienruimten

Paragraaf (4)

Methode III F: De constructie van schotten die niet ingevolge dit voorschrift of andere voorschriften van dit deel van klasse „A” of „B” moeten zijn, is niet aan beperkingen onderworpen. De oppervlakte van enige ruimte of ruimten voor accommodatie die door een doorlopend schot van klasse „A” of „B” worden begrensd, mag in geen geval meer dan 50 m² bedragen, behoudens in die gevallen waarin schotten van klasse „C” zijn vereist overeenkomstig tabel 1 in voorschrift 7. De administratie kan voor ruimten voor algemeen gebruik echter een grotere oppervlakte tot 75 m² toestaan.

Voorschrift 7: Brandwerendheid van schotten en dekken

Laatste noot bij de tabellen

(*) Wanneer een sterretje in de tabellen staat vermeld, moet het scheidingschot of -dek van staal of ander gelijkwaardig materiaal zijn, doch het hoeft niet van klasse „A” te zijn.

Doorvoeringen voor elektriciteitskabels, leidingen en ventilatiekanalen in dekken moeten zijn afgestopt om de verspreiding van vlammen en rook te voorkomen.

⁽¹⁾ De International Code for Application of Fire Test Procedures (FTP-code), zoals aangenomen door het Maritime Safety Committee van de Internationale Maritieme Organisatie bij resolutie MSC.61(67).

Voorschrift 8: Constructiedetails

Paragraaf 3, methoden IF, IIF en IIIF

- a) Tenzij toegepast in laadruimten of koel- en vrieskamers in dienruimten, moeten de isolatiematerialen onbrandbaar zijn. Dampwerende lagen, bij isolatie gebruikte kleefstoffen alsmede de isolatie van pijpleidingen van koudwatersystemen behoeven niet van onbrandbaar materiaal te zijn, doch zij moeten tot het praktisch mogelijke minimum worden beperkt en het vlamverspreidend vermogen van de blootgestelde oppervlakken ervan moet laag zijn, hetgeen wordt bepaald in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO. In ruimten waar olieproducten aanwezig kunnen zijn, moet het oppervlak van de isolatie ondoordringbaar zijn voor olie en oliedampen.

Voorschrift 9: Ventilatiesystemen

Subparagraaf (1)(a)

Ventilatiekanalen moeten van onbrandbaar materiaal zijn vervaardigd. Korte stukken van kanalen die over het algemeen niet langer zijn dan 2 m en waarvan de oppervlakte van de dwarsdoorsnede niet meer dan 0,02 m² bedraagt, behoeven echter niet onbrandbaar te zijn, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- i) de kanalen moeten zijn vervaardigd van een materiaal met een laag vlamverspreidend vermogen, hetgeen wordt bepaald in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Voorschrift 11: Diversen

Paragraaf (2)

Verven, vernissen en andere stoffen voor afwerking die op blootgestelde inwendige oppervlakken worden gebruikt, mogen geen overmatige hoeveelheden rook of giftige gassen of dampen kunnen voortbrengen, hetgeen moet worden bepaald in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Voorschrift 12: Opslag van gasflessen en gevaarlijke materialen

Paragraaf (4)

Elektrische bedrading en aansluitingen zijn niet toegestaan binnen ruimten welke worden gebruikt voor het bergen van gemakkelijk ontvlambare vloeistoffen of vloeibare gassen, tenzij benodigd binnen die ruimten. In dat geval moeten de elektrische aansluitingen van een gecertificeerd veilig type zijn en voldoen aan de desbetreffende bepalingen van de internationale IEC-norm, publicatie 79 (Electrical apparatus for explosive gas atmospheres — elektrische apparatuur voor gebruik in een ontvlambare atmosfeer). Warmtebronnen mogen zich niet dicht bij dergelijke ruimten bevinden en opschriften met „niet roken” en „geen open vuur” moeten zijn aangebracht op een doelmatige plaats.

Voorschrift 13: Voorzieningen voor ontsnapping

Paragraaf (1)

In en vanuit alle ruimten voor accommodatie en in ruimten waarin door de bemanning onder normale omstandigheden dienst wordt gedaan, andere dan ruimten voor machines, moeten trappen en ladders zijn aangebracht waarlangs het open dek en vervolgens de groepsreddingsmiddelen gemakkelijk kunnen worden bereikt. In het bijzonder moet met betrekking tot deze ruimten aan de volgende bepalingen zijn voldaan:

- e) de continuïteit van de voorzieningen voor ontsnapping dient ten genoeg van de administratie te zijn. Trappen en gangen die als voorzieningen voor ontsnapping worden gebruikt moeten ten minste een vrije breedte van 700 mm hebben en aan ten minste één zijde van een leuning zijn voorzien. Deuropeningen die toegang verschaffen tot een trap moeten een vrije breedte van ten minste 700 mm hebben.

Paragraaf (2)

In elke ruimte voor machines van categorie A moeten twee voorzieningen voor ontsnapping zijn aangebracht, die moeten bestaan uit hetzij:

- a) twee stel stalen ladders, die op een zo groot mogelijke onderlinge afstand zijn aangebracht en die leiden naar eveneens zo ver mogelijk van elkaar verwijderde deuren in het bovenste gedeelte van de ruimte vanwaar het open dek kan worden bereikt. In het algemeen moet een van deze ladders een ononderbroken bescherming tegen brand geven vanaf het onderste gedeelte van de ruimte tot een veilige plaats buiten de ruimte. De administratie kan echter toestaan dat een dergelijke bescherming niet wordt aangebracht, indien de inrichting en de afmetingen van de ruimte voor machines zodanig zijn dat in een veilige vluchtweg uit het onderste gedeelte van deze ruimte is voorzien. Deze bescherming moet van staal zijn, geïsoleerd volgens de norm voor klasse „A-60”, en aan de onderzijde zijn voorzien van een zelfsluitende stalen deur van klasse „A-60”; hetzij

Voorschrift 14: Automatische sprinkler-, brandalarm- en brandontdekkingsinstallaties (Methode IIF)

Paragraaf 11

Voor elke sprinklersectie moet een aantal reserve sprinklerkoppen aanwezig zijn.

Van alle in het vaartuig geïnstalleerde soorten en maten moeten in de volgende mate reserve sprinklerkoppen aanwezig zijn:

- minder dan 100 sprinklerkoppen: 3 reservekoppen,
- minder dan 300 sprinklerkoppen: 6 reservekoppen,
- 300 tot 1 000 sprinklerkoppen: 12 reservekoppen.

Voorschrift 15: Automatische brandalarm- en brandontdekkingsinstallaties (Methode IIIF)

Paragraaf (4)

De installatie moet in werking worden gesteld door een abnormale temperatuur van de lucht, door een abnormale rookconcentratie of andere factoren, die een begin van brand in een te beschermen ruimte aanduiden. Installaties die op de temperatuur van de lucht reageren, mogen niet in werking treden bij een temperatuur van minder dan 54 °C en moeten in werking treden bij een temperatuur van niet meer dan 78 °C, wanneer de temperatuurstijging tot die waarden niet meer is dan 1 °C per minuut. De administratie kan toestaan dat in ruimten zoals droogkamers, waar hoge omgevingstemperaturen kunnen worden verwacht, de temperatuur waarbij de installatie in werking treedt, wordt verhoogd tot 30 °C boven de maximumtemperatuur bij het plafond. Installaties die op rookconcentratie reageren, moeten in werking treden door de vermindering van de intensiteit van een uitgezonden lichtstraal. Rookmelders moeten gegarandeerd in werking treden voordat de rookdichtheid meer dan 12,5 % verduistering per meter bedraagt, maar niet zolang de rookdichtheid niet meer dan 2 % verduistering per meter bedraagt. Andere even doeltreffende methoden voor inwerkingstelling van de installatie kunnen door de administratie worden aanvaard. De ontdekkingsinstallatie mag niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan de ontdekking van brand.

Voorschrift 17: Brandbluspompen

Paragraaf (2)

Wanneer een brand in een bepaalde afdeling alle brandbluspompen buiten werking zou kunnen stellen, moet een vervangend middel aanwezig zijn voor het leveren van water voor het blussen van brand. Op vaartuigen waarvan de lengte 75 m of meer bedraagt, moet dit vervangend middel bestaan uit een vast opgestelde, onafhankelijk aangedreven noodbrandbluspomp. Deze noodbrandbluspomp moet in staat zijn tot het leveren van twee stralen water bij een minimumdruk van 0,25 N/mm².

Voorschrift 20: Brandblustoestellen

Paragraaf (2)

1. Voor elk type aan boord aanwezig brandblustoestel dat aan boord kan worden gevuld, moeten 100 % reservevullingen aanwezig zijn voor de eerste tien blustoestellen en 50 % voor de resterende blustoestellen, maar niet meer dan 60.
2. Voor brandblustoestellen die niet aan boord kunnen worden gevuld, moeten ten minste 50 % extra brandblustoestellen van hetzelfde type en dezelfde capaciteit aanwezig zijn in plaats van reservevullingen.
3. Instructies voor het vullen moeten aan boord aanwezig zijn. Alleen voor de brandblustoestellen in kwestie goedgekeurde vullingen mogen voor navulling worden gebruikt.

Paragraaf (4)

Brandblustoestellen moeten jaarlijks worden nagezien door een bevoegde persoon die daartoe door de administratie is gemachtigd. Elk blustoestel wordt voorzien van een merkteken dat aangeeft dat het nagezien is. Bij alle houders van permanent onder druk staande brandblustoestellen en drijfgasflessen van niet onder druk staande blustoestellen moet om de tien jaar de hydraulische druk worden beproefd.

Voorschrift 21: Draagbare brandblustoestellen in controlestations, ruimten voor accommodatie en dienstruimten

Paragraaf (2)

1. Voor brandblustoestellen die aan boord kunnen worden gevuld, moeten 100 % reservevullingen aanwezig zijn voor de eerste tien blustoestellen en 50 % voor de resterende blustoestellen, maar niet meer dan 60.
2. Voor brandblustoestellen die niet aan boord kunnen worden gevuld, moeten ten minste 50 % extra brandblustoestellen van hetzelfde type en dezelfde capaciteit aanwezig zijn in plaats van reservevullingen.
3. Instructies voor het vullen moeten aan boord aanwezig zijn. Alleen voor de brandblustoestellen in kwestie goedgekeurde vullingen mogen voor navulling worden gebruikt.

Voorschrift 24: Brandweeruitrustingen

Paragraaf (1)

Elk vaartuig dient ten minste twee brandweeruitrustingen aan boord te hebben. De brandweeruitrustingen moeten in overeenstemming zijn met de Fire Safety Systems Code van de IMO, hoofdstuk III, voorschriften 2.1, 2.1.1 en 2.1.2. Bij elk vereist persluchttoestel moeten twee reservecilinders aanwezig zijn.

Voorschrift 25: Brandbeveiligingsplan

Een brandbeveiligingsplan moet permanent zijn opgehangen. De inhoud van dat plan moet in overeenstemming zijn met IMO-resolutie A.654(16) — Graphical symbols for fire control plans en IMO-resolutie A.756(18) — Guidelines on the information to be provided with fire control plans.

Voorschrift 28: Constructieve brandbeveiliging

Subparagraaf (2)(a)

In vaartuigen waarvan de romp is vervaardigd van onbrandbare materialen, moeten dekken en schotten die ruimten voor machines van categorie A scheiden van ruimten voor accommodatie, dienstruimten en controlestations, van klasse „A-60” zijn, wanneer de ruimte voor machines van categorie A niet is voorzien van een vaste brandblusinstallatie, en van klasse „A-30” wanneer een dergelijke installatie aanwezig is. Dekken en schotten die andere ruimten voor machines scheiden van ruimten voor accommodatie, dienstruimten en controlestations, moeten van klasse „A-0” zijn.

Dekken en schotten die controlestations scheiden van ruimten voor accommodatie en dienstruimten, moeten van klasse „A” zijn in overeenstemming met de tabellen 1 en 2 van voorschrift 7 van dit hoofdstuk. De administratie kan evenwel het aanbrengen van wanden van klasse „B-15” toestaan voor de scheiding tussen ruimten zoals de hut van de kapitein en de brug, indien dergelijke ruimten worden geacht deel uit te maken van de brug.

Voorschrift 31: Diversen

Paragraaf (1)

Blootgestelde oppervlakken in ruimten voor accommodatie, dienstruimten, controlestations, gangen en ingesloten ruimten voor trappen alsmede oppervlakken verborgen achter schotten, beschietingen en plafonds in ruimten voor accommodatie, dienstruimten en controlestations moeten een laag vlamverspreidend vermogen hebben, zoals bepaald in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Paragraaf (3)

Verven, vernissen en andere stoffen voor afwerking die op blootgestelde inwendige oppervlakken worden gebruikt, mogen geen overmatige hoeveelheden rook of giftige gassen of dampen kunnen voortbrengen, hetgeen moet worden bepaald in overeenstemming met de Fire Test Procedures Code van de IMO.

Voorschrift 32: Opslag van gasflessen en gevaarlijke materialen

Paragraaf (4)

Elektrische bedrading en aansluitingen zijn niet toegestaan binnen ruimten welke worden gebruikt voor het bergen van gemakkelijk ontvlambare vloeistoffen of vloeibare gassen, tenzij benodigd binnen die ruimten. In dat geval moeten de elektrische aansluitingen van een gecertificeerd veilig type zijn en voldoen aan de desbetreffende bepalingen van de internationale IEC-norm, publicatie 79 (Electrical apparatus for explosive gas atmospheres — elektrische apparatuur voor gebruik in een ontvlambare atmosfeer). Warmtebronnen mogen zich niet dicht bij dergelijke ruimten bevinden en opschriften met „niet roken” en „geen open vuur” moeten zijn aangebracht op een doelmatige plaats.

Voorschrift 38: Brandblustoestellen

Paragraaf (2)

1. Behoudens in de in onderstaand punt 2 vermelde gevallen, moeten voor elk type aan boord aanwezig brandblustoestel dat aan boord kan worden gevuld, 100 % reservevullingen aanwezig zijn voor de eerste tien blustoestellen en 50 % voor de resterende blustoestellen, maar niet meer dan 60.
2. Bij vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt, moeten voor brandblustoestellen die niet aan boord kunnen worden gevuld, ten minste 50 % extra brandblustoestellen van hetzelfde type en dezelfde capaciteit aanwezig zijn in plaats van reservevullingen.
3. Instructies voor het vullen moeten aan boord aanwezig zijn. Alleen voor de brandblustoestellen in kwestie goedgekeurde vullingen mogen voor navulling worden gebruikt.

Paragraaf (4)

Brandblustoestellen moeten jaarlijks worden nagezien door een bevoegde persoon die daartoe door de administratie is gemachtigd. Elk blustoestel wordt voorzien van een merkteken dat aangeeft dat het nagezien is. Bij alle houders van permanent onder druk staande brandblustoestellen en drijfgasflessen van niet onder druk staande blustoestellen moet om de tien jaar de hydraulische druk worden beproefd.

Voorschrift 39: Draagbare brandblustoestellen in controlestations, ruimten voor accommodatie en dienstruimten

Paragraaf (2)

1. Behoudens in de in onderstaand punt 2 vermelde gevallen, moeten voor elk type aan boord aanwezig brandblustoestel dat aan boord kan worden gevuld, 100 % reservevullingen aanwezig zijn voor de eerste tien blustoestellen en 50 % voor de resterende blustoestellen, maar niet meer dan 60.
2. Bij vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt, moeten voor brandblustoestellen die niet aan boord kunnen worden gevuld, ten minste 50 % extra brandblustoestellen van hetzelfde type en dezelfde capaciteit aanwezig zijn in plaats van reservevullingen.
3. Instructies voor het vullen moeten aan boord aanwezig zijn. Alleen voor de brandblustoestellen in kwestie goedgekeurde vullingen mogen voor navulling worden gebruikt.

Voorschrift 41: Brandweeruitrustingen

Een vaartuig waarvan de lengte 45 m of meer bedraagt, moet ten minste twee brandweeruitrustingen aan boord hebben die worden opgeborgen op gemakkelijk bereikbare en ver van elkaar verwijderde plaatsen, waarvan mag worden aangenomen dat zij in geval van brand toegankelijk blijven. De brandweeruitrustingen moeten in overeenstemming zijn met de Fire Safety Systems Code van de IMO, hoofdstuk III, voorschriften 2.1, 2.1.1 en 2.1.2.

Bij elk vereist persluchttoestel moeten ten minste twee reservecilinders aanwezig zijn.

Voorschrift 42: Brandbeveiligingsplan

Een brandbeveiligingsplan moet permanent zijn opgehangen.

De inhoud van dat plan moet in overeenstemming zijn met IMO-resolutie A.654(16) — Graphical symbols for fire control plans en IMO-resolutie A.756(18) — Guidelines on the information to be provided with fire control plans.

Voor vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt, kan de administratie van deze eis afzien.

HOOFDSTUK VI: BESCHERMING VAN DE BEMANNING**Voorschrift 3: Verschansingen, relingen en beveiligingsmiddelen**

Paragraaf (2)

De kleinste afstand, verticaal gemeten, vanaf de hoogst gelegen lastlijn tot aan het laagste punt van de bovenzijde van de verschansing of tot aan de rand van het werkdek, indien een reling is aangebracht, moet voldoende bescherming van de bemanning garanderen tegen overkomend water, waarbij rekening wordt gehouden met de toestand van de zee en de weersomstandigheden waarbij het vaartuig dienst moet kunnen doen, alsmede met het vaargebied, het type vaartuig en de vismethode waarvoor het bestemd is. Het vrijboord, midscheeps gemeten vanaf de rand van het werkdek waar de visserijwerkzaamheden plaatsvinden, mag niet minder dan 300 mm bedragen of niet minder dan het vrijboord dat overeenkomt met de maximaal toelaatbare diepgang, indien dat groter is. Bij vaartuigen met beschutte werkdekken, die zodanig zijn ingericht dat geen water overkomt in de beschutte werkruimten, is geen ander minimumvrijboord vereist dan dat welk overeenkomt met de maximaal toelaatbare diepgang.

Voorschrift 4: Trappen en ladders

Met het oog op de veiligheid van de bemanning moeten trappen en ladders van voldoende afmetingen en sterkte zijn aangebracht, die van leuningen en antislip treden zijn voorzien en overeenkomstig de relevante ISO-normen zijn geconstrueerd.

HOOFDSTUK VII: REDDINGSMIDDELEN EN -VOORZIENINGEN**Voorschrift 3: Beoordeling, beproeving en keuring van reddingsmiddelen en -voorzieningen.**

Paragraaf (2)

Alvorens reddingsmiddelen en -voorzieningen goed te keuren, moet de administratie zich ervan overtuigen dat deze reddingsmiddelen en -voorzieningen zijn beproefd om vast te stellen of zij aan het bepaalde in dit hoofdstuk voldoen, overeenkomstig de voorschriften van Richtlijn 96/98/EG van de Raad⁽¹⁾ inzake uitrusting van zeeschepen, die de IMO-aanbevelingen inzake beproeving van reddingsmiddelen omvat.

Paragraaf (6)

Reddingsmiddelen die krachtens dit hoofdstuk zijn voorgeschreven, doch waarvoor in deel C geen nadere voorschriften zijn opgenomen, moeten ten genoegen van de administratie zijn. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de gedetailleerde specificaties die voor deze middelen zijn vermeld in hoofdstuk III van Solas 1974, zoals gewijzigd, en in de International Life-Saving Appliance Code van de IMO.

Voorschrift 6: Beschikbaarheid en plaatsing van groepsreddingsmiddelen en hulpverleningsboten

Subparagraaf (4)(a)

Ieder groepsreddingsmiddel moet zijn geplaatst:

- zodanig dat noch het groepsreddingsmiddel noch de plaatsingsvoorzieningen de behandeling van enig ander groepsreddingsmiddel of van een hulpverleningsboot op een andere tewaterlatingsplaats belemmeren;
- zo laag mogelijk boven het wateroppervlak als veilig en uitvoerbaar is doch, met uitzondering van een reddingsvlot bestemd voor tewaterlating door overboord werpen, op een zodanige plaats dat het groepsreddingsmiddel aan de lage zijde op de inschepingsplaats komt op een hoogte van ten minste 2 m boven de hoogst gelegen lastlijn van het vaartuig in zeewater, onder ongunstige omstandigheden van kop- of stuurlast van 10° en bij een slagzij van 20° naar beide zijden, of bij een slagzij waarbij de rand van het bovenste doorlopende dek onder water raakt, welke van beide het kleinste is;
- zodanig dat het voortdurend en voor onmiddellijk gebruik gereed is, zodat de bemanningsleden binnen vijf minuten de voorbereidingen kunnen treffen voor het te water laten en de inscheping;
- voorzien van de volledige uitrusting, zoals voorgeschreven in dit hoofdstuk.

⁽¹⁾ PB L 46 van 17.2.1997, blz. 25.

Voorschrift 23: Hulpverleningsboten

Subparagraaf (1)(b)

Hulpverleningsboten kunnen zijn van een vaste constructie, van een constructie van het opblaasbare type of van een constructie waarin beide gecombineerd zijn en moeten:

- i) een lengte hebben van ten minste 3,8 m en niet meer dan 8,5 m, behalve bij vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt, wanneer de administratie, gezien de grootte van het vaartuig of om andere redenen waarom het onredelijk of onuitvoerbaar wordt geacht zodanige boten aan boord te hebben, een hulpverleningsboot van geringere lengte, doch ten minste 3,3 m kan aanvaarden:
- ii) ten minste vijf personen in zittende en een persoon in liggende houding kunnen dragen of bij vaartuigen waarvan de lengte minder dan 45 m bedraagt, in het geval van een hulpverleningsboot van minder dan 3,8 m, ten minste vier personen in zittende en een persoon in liggende houding kunnen dragen.

Subparagraaf (1)(c)

Het aantal personen dat in een hulpverleningsboot mag worden ondergebracht, wordt door de administratie vastgesteld door middel van een zitproef. Het minimumdraagvermogen moet in overeenstemming zijn met voorschrift 23, paragraaf 1, onder b, (ii). Er kan ook in plaatsen op de vloer worden voorzien, behalve voor de stuurman. Geen enkele zitplaats of deel daarvan mag zich op het dolboord, het hek of op opgeblazen drijflichamen aan de zijden van de boot bevinden.”

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 15 april 2002

betreffende de aanvaarding, namens de Europese Gemeenschap, van de overeenkomst betreffende het mandaat van de Internationale Studiegroep voor jute 2001

(2002/312/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name artikel 133, in samenhang met artikel 300, lid 2, eerste zin,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De door de Unctad opgerichte onderhandelingsconferentie heeft op 13 maart 2001 de tekst inzake de overeenkomst betreffende het mandaat van de Internationale Studiegroep voor jute 2001 („overeenkomst”) goedgekeurd.
- (2) Deze nieuwe overeenkomst zal in de plaats treden van de internationale jute-overeenkomst van 1989 waarvan de geldigheidsduur op 11 oktober 2001 is verstreken.
- (3) De Gemeenschap is lid van de internationale jute-overeenkomst van 1989 en het is dus in haar belang de overeenkomst die deze overeenkomst vervangt, te ondertekenen,

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst betreffende het mandaat van de Internationale Studiegroep voor jute 2001 wordt namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad is gemachtigd de persoon/personen aan te wijzen die bevoegd is/zijn de akte van aanvaarding namens de Gemeenschap neder te leggen ⁽¹⁾.

Gedaan te Luxemburg, 15 april 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ De datum van inwerkingtreding van de overeenkomst zal door het secretariaat-generaal van de Raad worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

VERTALING

OVEREENKOMST INZAKE HET MANDAAT VAN DE INTERNATIONALE STUDIEGROEP VOOR JUTE, 2001**PREAMBULE**

De partijen bij deze overeenkomst,

Zich bewust van de betekenis die jute en juteproducten hebben voor de economieën van een aantal landen,

Overwegende dat nauwe internationale samenwerking bij het vinden van oplossingen voor de problemen met betrekking tot deze grondstof de economische ontwikkeling van de exporterende landen zal stimuleren en de samenwerking tussen exporterende en importerende landen zal versterken,

Verder overwegende dat de Internationale overeenkomsten betreffende jute en juteproducten van 1982 en 1989 bijgedragen hebben aan een dergelijke samenwerking tussen exporterende en importerende landen, en dat het wenselijk is de doeltreffendheid van dergelijke samenwerking in de toekomst te bevorderen,

Zich bewust van de noodzaak om projecten en activiteiten te stimuleren en te ondernemen die erop gericht zijn de inkomsten uit jute te vergroten voor juteproducerende ontwikkelingslanden, waardoor de armoede in deze landen bestreden kan worden,

Zijn het volgende overeengekomen:

Oprichting

1. De Internationale Studiegroep voor jute, hierna te noemen „de groep” wordt hierbij opgericht om de bepalingen van dit mandaat toe te passen en toezicht te houden op de naleving ervan. Voor juridische, administratieve, financiële en operationele doeleinden wordt de groep na inwerkingtreding van dit mandaat beschouwd als opvolger van de Internationale Juteorganisatie, die aanvankelijk opgericht werd bij de Internationale Overeenkomst betreffende jute en juteproducten van 1982, en bleef voortbestaan onder de Internationale Overeenkomst betreffende jute en juteproducten van 1989.

Definities

2. Voor de toepassing van dit mandaat wordt verstaan onder:
 - a) „jute”: ruwe jute, kenaf en andere aanverwante vezels, met inbegrip van vezels van urena lobata, abutilon avicennae en cephalonema polyandrum;
 - b) „juteproduct”: een product dat geheel of vrijwel geheel van jute gemaakt is, dan wel producten waarvan jute qua gewicht het belangrijkste bestanddeel is;
 - c) „lid”: een staat, de Europese Gemeenschap, of een intergouvernementele organisatie als bedoeld in artikel 5, die verklaard heeft in te stemmen met deze overeenkomst of deze voorlopig toe te passen conform artikel 23;
 - d) „buitengewoon lid”: elke organisatie of instantie als bedoeld in artikel 6;
 - e) „bijzondere stemming”: een stemming waarvoor ten minste tweederde van de stemmen van de aanwezige stemuitbrengende leden vereist is, op voorwaarde dat deze stemmen uitgebracht worden door een numerieke meerderheid van de aanwezige stemuitbrengende leden;
 - f) „stemming bij eenvoudige meerderheid”: een stemming waarvoor meer dan de helft van de stemmen van de aanwezige stemuitbrengende leden vereist is, mits deze stemmen uitgebracht worden door een numerieke meerderheid van de aanwezige stemuitbrengende leden;
 - g) „boekjaar”: de periode van 1 juli tot en met 30 juni;
 - h) „jutejaar”: het internationale oogstjaar voor jute, lopend van 1 juli tot en met 30 juni;
 - i) „mandaat”: deze overeenkomst waarin het mandaat van de Internationale Studiegroep voor jute 2001 is vastgelegd.

Doelstellingen

3. De doelstellingen van de groep luiden als volgt:
- a) zorgen voor een doelmatig kader voor internationale samenwerking, advisering en beleidsontwikkeling tussen de leden met betrekking tot de relevante aspecten van de wereldwijde jutehandel;
 - b) de uitbreiding van de internationale handel in jute en juteproducten stimuleren door bestaande afzetgebieden te handhaven en nieuwe te ontwikkelen door middel van de introductie van nieuwe juteproducten en de ontwikkeling van nieuwe toepassingsmogelijkheden;
 - c) een forum bieden voor de actieve deelname van de particuliere sector aan de ontwikkeling van de jutesector;
 - d) bijdragen aan armoedebestrijding, werkgelegenheid en ontwikkeling van menselijke hulpbronnen in de jutesector, met name kansen voor vrouwen;
 - e) zorgen voor verbetering van de structurele voorwaarden in de jutesector door verbetering van de productiviteit en de kwaliteit, en de toepassing van nieuwe processen en technologieën stimuleren;
 - f) het publiek (meer) bewust maken van de voordelen van het gebruik van jute omdat het een milieuvriendelijke, recycleerbare en biologisch afbreekbare natuurlijke vezel is;
 - g) de marktinformatie zodanig verbeteren dat de internationale jutemarkt transparanter wordt, in samenwerking met andere organisaties, zoals de voedsel- en landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO).

Taken

4. Conform de doelstellingen heeft de groep de volgende taken:
- a) een passende strategie ontwikkelen voor de verbetering van de wereldwijde handel in jute, met bijzondere nadruk op de algemene promotie van jute en juteproducten;
 - b) adviseren en informatie uitwisselen inzake de internationale jutehandel;
 - c) projecten en daarmee verwante activiteiten initiëren, steunen, controleren en stimuleren teneinde de structurele voorwaarden in de wereldjutehandel te verbeteren, alsmede het algemene economische welzijn van hen die werkzaam zijn in deze sector. In buitengewone gevallen wordt de betrokkenheid van de groep bij de uitvoering van projecten goedgekeurd door de Raad, mits deze betrokkenheid niet tot extra kosten leidt voor de administratieve begroting van de groep;
 - d) statistische en marktinformatie leveren en verbeteren over jute en juteproducten, in overleg met de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties en andere relevante organen;
 - e) studies uitvoeren naar verschillende aspecten van de wereldjutehandel en aanverwante vraagstukken; en
 - f) problemen of moeilijkheden oplossen die zich eventueel in de internationale jutehandel voordoen.

Bij de uitvoering van de hierbovengenoemde taken houdt de groep rekening met de activiteiten van andere relevante internationale organisaties, waaronder de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde naties (FAO).

Lidmaatschap

5. Het lidmaatschap van de groep staat open voor alle staten en de Europese Gemeenschap die belang hebben bij de productie of het gebruik van jute en juteproducten of de internationale handel daarin, en, met instemming van de Raad, voor iedere intergouvernementele organisatie die verantwoordelijkheden draagt ten aanzien van het onderhandelen over en het sluiten en toepassen van internationale overeenkomsten, in het bijzonder grondstoffenovereenkomsten.
6. Het buitengewoon lidmaatschap van de groep staat, met instemming van de Raad, open voor organisaties en organen die geen volwaardig lid kunnen zijn krachtens artikel 5. De Raad stelt de regels vast omtrent de verkiesbaarheid, de rechten en verplichtingen van buitengewone leden.

Samenstelling en bevoegdheden van de Raad

7. a) De hoogste autoriteit van de groep die bij dit mandaat opgericht wordt, berust bij de Raad, waarin alle leden vertegenwoordigd zijn. De Raad komt minimaal één keer per jaar bij elkaar.
- b) De Raad oefent de bevoegdheden uit en neemt de maatregelen, of zorgt ervoor dat de maatregelen genomen worden die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de bepalingen van dit mandaat.
- c) De Raad neemt door middel van een bijzondere stemming de regels aan die nodig zijn voor het vervullen van de taken van de groep die onder dit mandaat vallen en er niet mee in tegenspraak zijn. Hierbij gaat het om: i) het reglement van orde, ii) het financiële reglement en het reglement inzake projecten, iii) het personeelsmandaat en -reglement en iv) het reglement inzake het Personeelsfonds.
- d) De Raad heeft niet de bevoegdheid, en wordt niet geacht door de leden gemachtigd te zijn, om verplichtingen aan te gaan die buiten het bereik vallen van dit mandaat of een van de hierboven onder lid c) genoemde reglementen.
- e) Teneinde de onder artikel 3 genoemde doelstellingen te realiseren, neemt de Raad een werkprogramma aan, dat regelmatig herzien wordt.

Zetel

8. De zetel van de groep is gevestigd in Dhaka, Bangladesh, tenzij de Raad bij bijzondere stemming anders besluit. De Raad sluit een zetelovereenkomst met de regering van het gastland zodra dit mogelijk is nadat dit mandaat in werking is getreden.

Besluitvorming en stemverdeling

9. a) Behalve indien anders bepaald, en conform het hieronder in d) gestelde, worden besluiten zo veel mogelijk eenstemmig genomen door de Raad, het projectcomité als bedoeld in artikel 10, en eventueel in te stellen comités en ondersteunende organen. Indien geen eenstemmigheid bereikt kan worden, kan ieder lid verzoeken een besluit te nemen door middel van stemming bij eenvoudige meerderheid, tenzij een bijzondere stemming vereist is.
- b) Elk lid heeft recht op een aantal stemmen overeenkomstig de bepalingen onder c). Wanneer er gestemd wordt, is het aantal stemmen van de Europese Gemeenschap en de intergouvernementele organisaties die lid zijn gelijk aan het totaal aantal stemmen dat toegekend kan worden aan hun lidstaten.
- c) Alle leden tezamen hebben 2 000 stemmen. Vijftig procent van alle stemmen wordt gelijkelijk verdeeld over alle leden, conform het hierboven onder b) bepaalde. De overige vijftig procent van de stemmen wordt aan de leden toegewezen op basis van de „jutecoëfficiënt” (COJI) zoals hieronder gedefinieerd onder d). Het totaal aantal basisstemmen en op de COJI gebaseerde stemmen wordt zodanig afgerond dat er geen gedeelde stemmen zijn en dat het totaal aantal niet boven de 2000 komt, en conform het hieronder onder e) gestelde.
- d) In het kader van dit mandaat wordt voor elk lid de „jutecoëfficiënt” (COJI) berekend, een coëfficiënt die aangeeft hoe groot het belang in de jutesector is, op basis van zijn aandeel in de totale waarde van alle lidstaten overeenkomstig de volgende formules:
 - i) voor juteproducerende landen voor veertig procent op basis van het gewogen gemiddelde van de omvang van de productie en voor zestig procent op basis van de gemiddelde omvang van de netto-handel in jute en juteproducten gedurende de meest recente periode van drie jaar waarvoor relevante statistieken beschikbaar zijn;
 - ii) voor niet-juteproducerende landen die netto jute importeren op basis van de gemiddelde omvang van hun import van jute en juteproducten gedurende de meest recente periode van drie jaar waarvoor relevante statistieken beschikbaar zijn.
- e) Geen enkel lid dat één land vertegenwoordigt, heeft meer dan 450 stemmen. Indien als gevolg van de hierboven onder c) en d) beschreven methode en het onder i) bepaalde het aantal stemmen meer dan 450 bedraagt, wordt het overschot herverdeeld over alle andere leden op basis van dezelfde berekening als bedoeld in de genoemde leden.

- f) Indien om een of andere reden moeilijkheden zouden ontstaan bij de bepaling van het aantal stemmen op basis van de onder c), d) en e) beschreven methode, kan de groep bij bijzondere stemming besluiten een andere methode toe te passen om de stemmen te verdelen.
- g) Het quorum voor iedere bijeenkomst van de Raad wordt gevormd door de leden die samen 1 000 stemmen hebben. Voor het nemen van een besluit door de Raad is een quorum vereist van leden die samen 1 200 stemmen hebben.
- h) De Raad verdeelt de stemmen voor ieder boekjaar aan het begin van de laatste zitting van het voorgaande jaar, conform de bepalingen in dit artikel. Deze verdeling blijft van kracht gedurende het volledige jutejaar, behalve indien het onder i) bepaalde geldt.
- i) Wanneer er een wijziging optreedt in het lidmaatschap van de groep, of wanneer het stemrecht van een lid wordt geschorst of beperkt krachtens een bepaling van het reglement van orde, regelt de Raad de herverdeling van de stemmen over alle andere leden, conform de bepalingen in dit artikel. De Raad stelt het tijdstip vast waarop de herverdeling van stemmen van kracht wordt.
- j) Een lid dat door een ander lid gemachtigd wordt de stemmen uit te brengen die laatstbedoeld lid bezit, brengt deze stemmen uit overeenkomstig de instructies van dat lid.

Projectencommissie (COP)

- 10. a) De Raad stelt een projectencommissie (COP) in, die voor alle leden openstaat. De Commissie kan buitengewone leden en andere belanghebbende partijen uitnodigen deel te nemen aan haar werk.
- b) De projectencommissie adviseert de Raad met betrekking tot alle aspecten van projecten en daarmee verwante activiteiten, conform het door de Raad vast te stellen reglement.
- c) De Raad kan in bepaalde omstandigheden zijn bevoegdheden inzake de goedkeuring van projecten en daarmee verwante activiteiten aan de projectencommissie overdragen. De Raad zal een reglement vaststellen voor deze overdracht van bevoegdheden aan de projectencommissie.

Adviesraad voor de particuliere sector

- 11. a) Om de contacten met de particuliere sector gemakkelijker te laten verlopen, stelt de Raad een Adviesraad voor de particuliere sector in (de adviesraad). De adviesraad is een raadgevend orgaan, dat aanbevelingen kan doen aan de Raad inzake vraagstukken die betrekking hebben op dit mandaat.
- b) De adviesraad bestaat uit buitengewone leden. Andere relevante belangengroepen uit de particuliere sector kunnen op uitnodiging deelnemen.
- c) De adviesraad overlegt regelmatig rapporten aan de Raad.
- d) De adviesraad stelt zijn eigen reglement vast, conform de bepalingen van dit mandaat.

Comités en ondersteunende organen

- 12. De Raad kan andere comités of ondersteunende organen instellen, naast de projectencommissie en de adviesraad voor de particuliere sector, op door de Raad vast te stellen voorwaarden.

Secretariaat

- 13. a) De groep heeft een secretariaat bestaande uit een secretaris-generaal en zo veel personeel als nodig.
- b) De secretaris-generaal wordt door de Raad bij bijzondere stemming benoemd. De voorwaarden voor de benoeming van de secretaris-generaal worden bepaald door het reglement van orde, behalve voor de benoeming van de eerste secretaris-generaal.
- c) De secretaris-generaal is het administratief hoofd van de groep en is verantwoordelijk voor het dagelijks beheer en de toepassing van dit mandaat conform de besluiten van de Raad.
- d) De secretaris-generaal benoemt de staf conform het door de Raad vastgestelde reglement. De staf legt verantwoording af aan de secretaris-generaal.

Raadpleging en samenwerking met anderen

14. a) De groep kan naar eigen inzicht afspraken maken over raadplegingen en samenwerking met de Verenigde Naties, organen of gespecialiseerde bureaus daarvan en met andere intergouvernementele organisaties en instellingen.
- b) De groep kan dergelijke afspraken ook maken voor het onderhouden van de contacten met betrokken regeringen of landen die geen lid zijn, met nationale en internationale niet-gouvernementele instellingen, met organisaties uit de particuliere sector en met onderzoeksinstellingen die geen buitengewoon lid zijn.
- c) Waarnemers kunnen uitgenodigd worden vergaderingen van de Raad of de ondersteunende organen bij te wonen, op door de Raad of de betreffende organen bepaalde voorwaarden.

Betrekkingen met het Gemeenschappelijk Fonds voor grondstoffen

15. De groep kan erom verzoeken aangewezen te worden als internationaal grondstoffenorgaan (ICB) onder artikel 7, lid 9, van de Overeenkomst tot instelling van het Gemeenschappelijk Fonds voor grondstoffen (CFC) om overeenkomstig de bepalingen van dit mandaat door het fonds te financieren projecten met betrekking tot jute en juteproducten te ondersteunen. Besluiten over de ondersteuning van dergelijke projecten worden normaal gesproken eenstemmig genomen. Indien geen eenstemmigheid bereikt kan worden, worden besluiten genomen via bijzondere stemming. Geen enkel lid kan op grond van zijn lidmaatschap van de Raad aansprakelijk gesteld worden door andere leden of instanties in verband met voor dergelijke projecten opgenomen of verstrekte leningen. De secretaris-generaal is bevoegd overeenkomsten met het fonds te sluiten voor goedgekeurde projecten.

Juridische status

16. a) De groep is een internationaal rechtspersoon. Op het grondgebied van iedere lidstaat en conform de nationale wetgeving, kan de groep met name, maar conform het in punt 7, onder b), gestelde, contracten afsluiten, roerend en onroerend goed verwerven of vervreemden, en rechtsvorderingen instellen.
- b) Voor de status van de groep op het grondgebied van het gastland geldt de zetelovereenkomst tussen de regering van het gastland en de Raad, als bedoeld in punt 8.
- c) Als wettelijke opvolger van de Internationale Juteorganisatie is de groep verantwoordelijk voor alle activa en passiva van de vroegere organisatie.

Financiële rekeningen en begrotingsbijdragen

17. a) In het kader van dit mandaat opent de groep de volgende rekeningen:
 - i) een administratieve rekening, en
 - ii) een bijzondere rekening.
- b) Ieder lid zal conform de bepalingen in het reglement van orde bijdragen aan de administratieve rekening, in het kader van de jaarlijkse administratieve begroting, die de Raad goedkeurt. De bijdrage van de leden wordt berekend in verhouding tot het aantal hun toegekende stemmen zoals vastgelegd is in de bepalingen van punt 9. De betaling van de bijdrage door ieder lid geschiedt conform de constitutionele procedures van het lid.
- c) Naast de bijdragen aan de administratieve rekening in het kader van de jaarlijkse administratieve begroting kan de groep bijdragen aan de bijzondere rekening aanvaarden. De bijzondere rekening wordt geopend voor het financieren van projecten en activiteiten die voorafgaan aan of betrekking hebben op projecten. De bijdragen voor de bijzondere rekening kunnen bestaan uit:
 - i) vrijwillige bijdragen van leden, buitengewone leden en andere bronnen, en
 - ii) regionale en internationale financiële instellingen, zoals het Gemeenschappelijk Fonds voor grondstoffen, het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties, de Wereldbank, de Aziatische Ontwikkelingsbank, het Internationaal Fonds voor agrarische ontwikkeling, de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank en de Afrikaanse Ontwikkelingsbank.

Statistieken, studies en marktinformatie

18. a) De groep analyseert en verwerkt informatie en statistieken over de handel in jute die verzameld worden via de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO), andere internationale en nationale instellingen en de particuliere sector. De groep stelt de vooruitzichten voor de markt en de marktinformatie, waaronder informatie over voorraden en gebruik van specifieke markten en industriële eindgebruikers ter beschikking van de leden, buitengewoon leden en andere belanghebbende partijen. De groep moedigt ook nationale instellingen aan om lidstaten ertoe te bewegen de gegevensverzameling in de jutesector te verbeteren en de resultaten bekend te maken aan alle belanghebbenden. Daarbij wordt geprobeerd dubbel werk zo veel mogelijk te voorkomen.
- b) De groep voert studies uit met betrekking tot de internationale jutehandel zoals overeengekomen door de Raad.
- c) De groep tracht ervoor te zorgen dat ter beschikking gestelde informatie geen inbreuk maakt op de vertrouwelijkheid van de operaties van regeringen, personen of ondernemingen die jute produceren, verwerken, verhandelen of gebruiken.

Jaarverslag en rapporten

19. a) De groep brengt een jaarverslag uit van de situatie op de wereldmarkt op het gebied van jute en aanverwante aspecten in het licht van de door de leden verstrekte informatie, aangevuld met informatie uit alle andere relevante bronnen, waaronder periodieke evaluatierapporten door donors. Het jaarverslag bevat een overzicht van de verwachte juteproductiecapaciteit voor de komende jaren en een vooruitzicht van de juteproductie, het jutegebruik en de jutehandel voor het volgende kalenderjaar, teneinde de leden terzijde te staan bij hun individuele beoordeling van de ontwikkeling van de internationale jutehandel.
- b) De groep stelt een rapport op met de resultaten van het jaarverslag en verspreidt dit onder de leden. Indien de groep het wenselijk acht, kan dit rapport, alsmede andere rapporten en studies die onder de leden verspreid zijn, ter beschikking gesteld worden van andere belanghebbende partijen, conform het reglement van orde.
- c) De groep voert ten minste om de twee jaar een periodieke evaluatie uit van de activiteiten, waarin wordt nagegaan of de activiteiten overeenkomen met de doelstellingen en taken van de groep zoals beschreven in de punten 3 en 4.

Marktontwikkeling

20. De groep stelt in overleg met de leden, buitengewone leden en belanghebbende partijen de beperkingen en kansen vast op de wereldmarkt voor jute en juteproducten met het oog op te ondernemen geschikte activiteiten, met name om de vraag naar jute en juteproducten te doen toenemen en de markt te ontwikkelen, en nieuwe technologieën te verspreiden en commercieel te exploiteren.

Verplichtingen van de leden

21. Leden zullen zoveel mogelijk trachten om samen te werken en de doelstellingen van de groep te verwezenlijken, met name door de gegevens als bedoeld in punt 19, onder a), beschikbaar te stellen.

Voorbehoud

22. Ten aanzien van de bepalingen van dit mandaat mag geen enkel voorbehoud worden gemaakt.

Inwerkingtreding

23. a) Dit mandaat treedt in werking zodra de staten, de Europese Gemeenschap of een intergouvernementele organisatie als bedoeld in punt 5 die tezamen zestig procent van de handel in jute en juteproducten vertegenwoordigen (import en export samen), zoals aangegeven in bijlage A bij dit mandaat, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties (de depositaris) conform punt b) hebben bericht dat ze dit mandaat voorlopig toepassen dan wel definitief goedkeuren.

- b) Iedere staat, de Europese Gemeenschap of iedere intergouvernementele organisatie als bedoeld in punt 5 die lid wenst te worden van de groep, bericht de depositaris dat hij dit mandaat definitief goedkeurt of voorlopig toepast, hangende de afronding van de interne procedures. Iedere staat, de Europese Gemeenschap of iedere intergouvernementele organisatie die de voorlopige toepassing van dit mandaat heeft medegedeeld, tracht de interne procedures zo spoedig mogelijk af te ronden en stelt de depositaris op de hoogte zodra het mandaat definitief goedgekeurd is.
- c) Indien op 31 december 2001 niet is voldaan aan de vereisten voor inwerkingtreding van dit mandaat, verzoekt de secretaris-generaal van de Conferentie van de Verenigde Naties voor handel en ontwikkeling de staten, de Europese Gemeenschap en de intergouvernementele organisatie die hun goedkeuring of voorlopige toepassing van dit mandaat hebben medegedeeld om te besluiten of dit mandaat tussen hen wel dan niet in werking zal treden.
- d) Op het ogenblik dat dit mandaat in werking treedt, roept de secretaris-generaal van de Conferentie van de Verenigde Naties voor handel en ontwikkeling zo snel mogelijk daarna de Raad in eerste zitting bijeen. De leden ontvangen hierover, indien mogelijk, ten minste één maand voor deze zitting, bericht.

Wijziging

24. Dit mandaat kan alleen eenstemmig gewijzigd worden. De secretaris-generaal stelt de depositaris op de hoogte van alle conform dit artikel aangenomen wijzigingen. Een wijziging treedt in werking negentig dagen nadat de depositaris de mededeling ontvangen heeft inzake de goedkeuring door de leden die tezamen ten minste zestig procent van de stemmen vertegenwoordigen.

Looptijd, verlenging en nieuwe onderhandelingen

25. a) De groep blijft van kracht voor een periode van acht jaar, tenzij de Raad bij bijzondere stemming besluit tot verlenging van of nieuwe onderhandelingen over dit mandaat, conform de punten b) en c), of het te beëindigen conform punt 27.
- b) De Raad kan bij bijzondere stemming besluiten de looptijd van dit mandaat te verlengen met ten hoogste twee perioden van twee jaar.
- c) De Raad kan bij bijzondere stemming besluiten nieuwe onderhandelingen aan te gaan over dit mandaat.

Terugtrekking

26. a) Een lid kan zich te allen tijde terugtrekken uit de groep door schriftelijk kennis te geven van zijn terugtrekking aan de depositaris en aan de secretaris-generaal van de groep.
- b) De terugtrekking geschiedt onverminderd alle financiële verplichtingen die het terugtrekkende lid reeds is aangegaan en geeft geen recht op vermindering van zijn bijdrage voor het jaar waarin hij zich terugtrekt.
- c) De terugtrekking wordt van kracht twaalf maanden nadat de depositaris de kennisgeving hiervan heeft ontvangen.
- d) De secretaris-generaal van de groep stelt alle leden terstond op de hoogte van alle mededelingen die hij conform dit artikel ontvangt.

Beëindiging

27. De Raad kan te allen tijde bij bijzondere stemming besluiten dit mandaat te beëindigen. Deze beëindiging wordt van kracht op de door de Raad te bepalen datum. De secretaris-generaal stelt de depositaris in kennis van ieder conform dit artikel genomen besluit.

Liquidatie

28. Niettegenstaande de afloop of beëindiging van dit mandaat blijft de Raad bestaan zo lang als nodig mocht zijn, echter niet langer dan voor een periode van twaalf maanden, om de liquidatie van de groep uit te voeren, met inbegrip van de vereffening van de rekeningen.

Gedaan te Genève, op dertien maart tweeduizend en één, zijnde de teksten van deze overeenkomst in het Arabisch, Chinees, Engels, Frans, Russisch en Spaans gelijkelijk authentiek.

BIJLAGE A

Statistische informatie over de nettowereldhandel (import en export) in jute en juteproducten in het kader van de inwerkingtreding van dit mandaat

Tabel 1: Netto-export van jute en verwante vezels

(in 1 000 ton vezelequivalent)

Land	1996/1997	1997/1998	1998/1999	Gemiddelde van 1996/1997-1998/1999	Aandeel (%)
Wereld	1 011,2	1 090,6	997,9	1 033,2	100,0
A. Huidige leden van de IJO (*)					
Bangladesh	794,1	801,3	779,3	791,6	76,6
India	193,3	262,6	192,6	216,2	20,9
Nepal	11,7	10,7	10,7	11,0	1,1
Subtotaal A	999,1	1 074,6	982,6	1 018,8	98,6
B. Voormalige leden van de IJO					
Thailand	10,1	11,1	12,1	11,1	1,1
Subtotaal B	10,1	11,1	12,1	11,1	1,1
C. Overige	2,0	4,9	3,2	3,4	0,3
Totaal (A + B + C)	1 011,2	1 090,6	997,9	1 033,2	100,0

(*) IJO staat voor de Internationale Juteorganisatie die opgericht werd in de Internationale Overeenkomst betreffende jute en juteproducten van 1989.

Tabel 2: Netto-import van jute en verwante vezels

(in 1 000 ton vezelequivalent)

	Gemiddelde van 1996-1998	Aandel (%)
Wereld	992,3	100,0
A. Huidige leden van de IJO		
A.1. <i>EU-leden</i>		
Oostenrijk	0,8	0,08
België-Luxemburg	86,3	8,70
Denemarken	1,2	0,12
Finland	0,2	0,02
Frankrijk	19,3	1,94
Duitsland	17,5	1,76
Griekenland	2,9	0,29
Italië	10,3	1,04
Ierland	1,4	0,14
Nederland	22,0	2,22
Portugal	1,5	0,15
Spanje	10,0	1,01
Zweden	0,2	0,02
Verenigd Koninkrijk	43,5	4,38
Subtotaal A.1	217,1	21,87
A.2. <i>Niet-EU-leden</i>		
China	85,6	8,77
Japan	37,1	3,74
Egypte	24,2	2,44
Indonesië	12,7	1,28
Zwitserland	0,3	0,03
Noorwegen	0,2	0,02
Subtotaal A.2	160,1	16,28
Totaal A (A.1 + A.2)	377,2	38,15
B. Voormalige leden van de IJO		
Pakistan	92,2	9,29
Turkije	65,1	6,56
Verenigde Staten	62,8	6,33
Australië	43,2	4,35
Canada	7,9	0,80
Polen	4,9	0,49
Federale Republiek Joegoslavië	2,2	0,22
Subtotaal B	278,3	28,04

(in 1 000 ton vezelequivalent)

	Gemiddelde van 1996-1998	Aandel (%)
C. Andere landen		
Islamitische Republiek Iran	53,8	5,42
Arabische Republiek Syrië	53,3	5,37
Soedan	37,6	3,79
Voormalige USSR (*) (Armenië, Azerbeidzjan, Wit-Rusland, Estland, Georgië, Kazachstan, Kirgiz- stan, Letland, Litouwen, Moldavië, Russische Federatie, Tadzjikistan, Turkme- nistan, Oekraïne, Oezbekistan)	27,2	2,74
Ivoorkust	18,6	1,87
Marokko	13,0	1,31
Brazilië	11,2	1,13
Ghana	10,9	1,10
Saoedi-Arabië	10,8	1,09
Filipijnen	0,5	0,05
Republiek Tsjechië	1,6	0,16
Maleisië	2,4	0,24
Republiek Korea	7,0	0,71
Senegal	1,2	0,12
Algerije	9,9	1,00
Subtotaal C	259,0	26,10
D. Overige	77,8	7,71
Totaal (A + B + C + D)	992,3	100,00

(*) Er zijn geen cijfers over jute voor de individuele landen van de voormalige USSR. Hun aandeel in de netto-import zal niet in aanmerking worden genomen bij de inwerkingtreding van het mandaat conform artikel 23.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 april 2002

houdende wijziging van de Beschikkingen 2001/925/EG, 2002/33/EG en 2002/209/EG teneinde de looptijd van bepaalde beschermende maatregelen en uitvoeringsbepalingen ten aanzien van klassieke varkenspest in Spanje te verlengen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1501)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/313/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 4,

Gelet op Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽³⁾, en met name op artikel 10, lid 1, onder b), artikel 11, lid 1, onder f), artikel 25, lid 3, en artikel 29, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Catalonië, Spanje, hebben zich uitbraken van klassieke varkenspest voorgedaan.
- (2) Spanje heeft op grond van Richtlijn 2001/89/EG maatregelen genomen.
- (3) Met betrekking tot het uitbreken van deze ziekte heeft de Commissie i) Beschikking 2001/925/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met klassieke varkenspest in Spanje ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/243/EG ⁽⁵⁾, vastgesteld, alsmede ii) Beschikking 2002/33/EG inzake het gebruik van twee slachthuizen door Spanje overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder b), van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2002/243/EG, en iii)

Beschikking 2002/209/EG ⁽⁷⁾ houdende bijwerking van de bepalingen voor het verlenen van de toestemming om varkens te verwijderen van bedrijven in beschermings- en in toezichtsgebieden die in Spanje zijn ingesteld in verband met klassieke varkenspest en inzake het merken en het gebruik van varkensvlees overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2001/89/EG van de Raad.

- (4) In het licht van de verdere ontwikkeling van de epizoötiologische situatie in het betrokken gebied van Spanje moet de looptijd van de vastgestelde maatregelen worden verlengd tot en met 31 mei 2002.
- (5) De Beschikkingen 2001/925/EG, 2002/33/EG en 2002/209/EG moeten dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In artikel 8 van Beschikking 2001/925/EG:

- a) wordt „20 april 2002” vervangen door „20 mei 2002”;
- b) wordt „30 april 2002” vervangen door „31 mei 2002”.

Artikel 2

In artikel 2 van Beschikking 2002/33/EG wordt „30 april 2002” vervangen door „31 mei 2002”.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽³⁾ PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 339 van 21.12.2001, blz. 56.

⁽⁵⁾ PB L 82 van 26.3.2002, blz. 19.

⁽⁶⁾ PB L 13 van 16.1.2002, blz. 13.

⁽⁷⁾ PB L 68 van 12.3.2002, blz. 40.

Artikel 3

In artikel 1 van Beschikking 2002/209/EG wordt „5 maart 2002” vervangen door „10 april 2002”.

In artikel 9 van Beschikking 2002/209/EG wordt „30 april 2002” vervangen door „31 mei 2002”.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 26 april 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie
